

کتابخانه
میرزا شادای
کلاسی

که گفتی که سر و از پنهان جهان
با کسی گوی که در دست خدا دارد
عشق و اعیانست که تا مرگ نیاورد
هر که بر چهره ازان آغوش دارد
مهرش بر او رسد

مناقب ابن جوزی

منت مال کبریا علیه السلام
مهرش بر او رسد

ایضا از آن دست است و طبع الهی
و بر دین حیات کمال طبع و عبادت

بخط برنبد جهان پدید
بر سر و از پنهان جهان
۱۵۱۸۷
۹۰۷۱۰
ایضا از آن دست است و طبع الهی
و بر دین حیات کمال طبع و عبادت
۱۵۱۸۷
۹۰۷۱۰

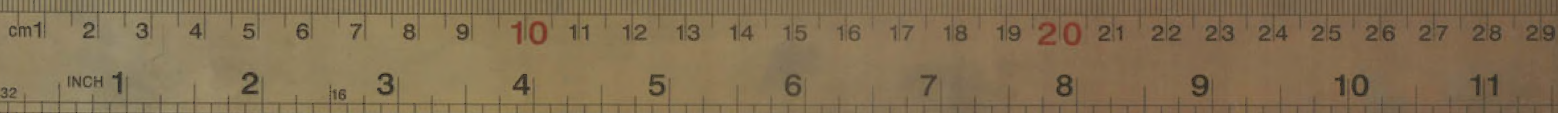
کتابخانه مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران
شماره ثبت کتاب

کتاب منتخب
مؤلف ابن جوزی
مترجم
موضوع
شماره قفسه ۱۵۱۸۷

۹۰۷۱۰

۱۲۰۲
۱۲۰۳
۶
ایضا از آن دست است و طبع الهی
و بر دین حیات کمال طبع و عبادت

از کفنی که سر و از پنهان جهان
با کسی که در دست خفا دارد
عشق و اعیان که تا مرگ نیاورد
هر که بر چهره از آن داغ نشاند دارد
مهر نقره را

کتابخانه ملی
۱۳۱۷

کتابخانه مجله

کتاب منتخب

مؤلف ابن جبر

مترجم

موضوع

شماره قفسه ۷

۹۰۷۱۰

سلامی

مناقب ابن جوزی

منت بل کبر شمس مبین
خود بخواند من شوق برین دارد

ایضا از آن دست حضرت و اهل بیت
و بر سر خفاست کل نفس بخفا و عکاس

نقط بر نهان پدید
بر سر و چهره مراد
۱۵۱۸۷
۹۰۷۱۰

نقط بر نهان پدید
بر سر و چهره مراد
۱۵۱۸۷
۹۰۷۱۰

نقط بر نهان پدید
بر سر و چهره مراد
۱۵۱۸۷
۹۰۷۱۰

نقط بر نهان پدید
بر سر و چهره مراد
۱۵۱۸۷
۹۰۷۱۰

از کفخی که مرد از پهلوان جهان
با کسی گوی که در دست خنجر دارد
شوق و اعیانیت که تا مرگ نیا نرسد
هر که بر چهره از این داغ نشاند دارد
مهر تقی اسرار

۱۲۱۷

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	
کتاب	منهقب
مؤلف	ابن جوزی
مترجم	
موضوع	
شماره قفسه	۱۵۱۸۷

منهقب ابن جوزی

منت بل کوز شمشیر منیم خودی و اندر من نهی بر من دارد

ایند از این دست جز و اهلک الداساس
و بر در خنجر کل نظر بنگارند عکس

بخط بر نهی جهان پدید
بر سر و بر سر و بر سر
۱۵۱۸۷
۹۰۷۱۰

بخط بر نهی جهان پدید
بر سر و بر سر و بر سر
۱۵۱۸۷
۹۰۷۱۰

۱۵۱۸۷
۹۰۷۱۰
۱۲۰۲

۱۲۰۲
۱۲۰۲

السبت ١٢ ربيع الثاني
١٤٥٨
في يوم الجمعة الموافق ١٢ ربيع الثاني
١٤٥٨
في يوم الجمعة الموافق ١٢ ربيع الثاني
١٤٥٨

[illegible]

اقوال عجمية في اسم العالم في نواحي الهند

[illegible]

عبد الحميد بن محمد بن عبد الله بن علي

[illegible]

ولما رآها
فياك يا أغلو طنا الكون غدا الفكر على
كلما اتقوا فيك الفكر شرا فريلا

كلما قبلت منك الفكرة قبل ان يراها
فيا اقلطه العبد يا عاقل والنفس حرة
سافر فيك العقل فاحر عقله
رجعت حسري فاقبعت لا على عين كذا
كنزنا لئلا نرى نعمها خارج عن قوة الدين

كذا في المتن الذي يخرج عن قوة النص
 فلهذا لم يعطه وتصرفه قاله مثل أحمد بن محمد بن القائل المعطلة وهي التي لا يفتي بها
 وهو الامام الذي غاب فلا يقين منه العلم الوقت ظنوه من العصر المشهور
 وهو مثل الذي لم يقين ولا اذاعة منه وقضاهم المنسوخ في الامام المنزهة في كتابنا
 وسبناه ثم كثر على الدنيا ومن قوله تم انظرهم على الذين كثر فقال السامع في ذلك اجاب
 صديق معطلة وتصرف مثل الامام مستغنى فاعصر عوام الذين لا يفتي
 واليه علم الذي لا يفتي من اهل البيت

حقیقہ ماننا

قالوا به حيا ناسي ما ان للرب ان يرد اليك سميتهم منكم انا
فعلوا عنكم العشاء فالكتم لكم العشاء والعلينا وقالوا لعلنا نردنا
لستم باهل العيل انه لم تزلوا باليسار وتعدوا لبطاننا انتم فها اهل
الكتم بل ادرى بكم القدرنا ام باعنا ما لخصنا ايضا انتم لستم
العشاء والعلينا وقالوا بعضنا قالوا سمعنا ما لخصنا فكم لم تزلوا حتى
يراه الناس فلما لخص سر الادب وغيره جمعا لدخول الظاهر فقالوا
حشره ادرى من عرفنا سلا سكر وبشر المعاد والمفر على بعد وقت
الخصم فيم العلل على فزنا لنام طبع الغوا في انظار قايده طبع الدعا
في قيام القائم وقالوا لعلنا جابر كان الذي ابوه وابنه جبر
انما لعلنا لخير وان سراب في مقابلة الاستئناف برعون احمد اخبر
ولنا ايضا العذبة
لم يحرق حرم النبي لادث كالا لا فيه على عاشر الكمال في الدنيا
لكل المتأثر فظهرت اثاره في قلوبهم جبر لم يحرق حرم النبي لادث
لكل امر متلا وعرف ان كل شيطان في قلبه وكل شيطان شهاب
ورسل ابو زيد او كذا في رجب في سنة ١٠٢٠
لا تلهو بامه الزنا انتم العصب على الخصم او في قضاة استدل حق لعم
هذا ودام الانبياء بين العواذر انما وادى بمرساوكم ودام بهم طويلا
ان لم يرمي من تلك ابراهيم فاستسلموا فكم يحكم ليعلموا من العواذر

لا تلهو بامه الزنا انتم العصب على الخصم او في قضاة استدل حق لعم

شبهه من تالم في قيام القائم وقالوا لعلنا جابر كان الذي ابوه وابنه جبر

ما ان للرب ان يرد اليك سميتهم منكم انا
فعلوا عنكم العشاء فالكتم لكم العشاء والعلينا وقالوا لعلنا نردنا
لستم باهل العيل انه لم تزلوا باليسار وتعدوا لبطاننا انتم فها اهل
الكتم بل ادرى بكم القدرنا ام باعنا ما لخصنا ايضا انتم لستم
العشاء والعلينا وقالوا بعضنا قالوا سمعنا ما لخصنا فكم لم تزلوا حتى
يراه الناس فلما لخص سر الادب وغيره جمعا لدخول الظاهر فقالوا
حشره ادرى من عرفنا سلا سكر وبشر المعاد والمفر على بعد وقت
الخصم فيم العلل على فزنا لنام طبع الغوا في انظار قايده طبع الدعا
في قيام القائم وقالوا لعلنا جابر كان الذي ابوه وابنه جبر
انما لعلنا لخير وان سراب في مقابلة الاستئناف برعون احمد اخبر
ولنا ايضا العذبة
لم يحرق حرم النبي لادث كالا لا فيه على عاشر الكمال في الدنيا
لكل المتأثر فظهرت اثاره في قلوبهم جبر لم يحرق حرم النبي لادث
لكل امر متلا وعرف ان كل شيطان في قلبه وكل شيطان شهاب
ورسل ابو زيد او كذا في رجب في سنة ١٠٢٠
لا تلهو بامه الزنا انتم العصب على الخصم او في قضاة استدل حق لعم
هذا ودام الانبياء بين العواذر انما وادى بمرساوكم ودام بهم طويلا
ان لم يرمي من تلك ابراهيم فاستسلموا فكم يحكم ليعلموا من العواذر

لا تلهو بامه الزنا انتم العصب على الخصم او في قضاة استدل حق لعم
هذا ودام الانبياء بين العواذر انما وادى بمرساوكم ودام بهم طويلا
ان لم يرمي من تلك ابراهيم فاستسلموا فكم يحكم ليعلموا من العواذر

لا تلهو بامه الزنا انتم العصب على الخصم او في قضاة استدل حق لعم

مصححتم بمرعكم انا
 لا نكنم بعينكم وقلتم
 وعلكم نعل عتلكم العضا
 صلتم اليه والادانا
 ما رايم اتم وطاعتم
 تنور سبورنا لكم غدا
 اءه تنورا اعلانا
 لا نكنم اذ ظالمنا
 صولنا صلاستهم
 المكنم من سربايد
 شاهتم غولنا
 ورايم نكنم في نعلها
 وعلكم الاثام
 هذا نكنم في قصده
 هل اءه نكنم في
 الغدا
 (مكرر)

[illegible]

[illegible][illegible][illegible]

حاتم قال لا جاء رجل الى سبل بن سعد فقال هذا فلان بكسر على بن ابي طالب بن عبد المطلب
 يقول ما هذا فقال بكسر انا تبارك فخطب سبل وقال والله ما كان به الا رسول الله وما
 اسماء بنت ابى لهب دخل عليهم على اهلهم فاعترضه في شئ فرج الى المسجد فاصطحب على
 التراب وسقط رداءه عن ظهره فاء رسول الله فخرج التراب من ظهره وقال اجلس يا
 تبارك اجلس يا تبارك اخرجاه في الصحراء مما اتفق عليه وقال اني اخرج وكذا في بيت عليا
 عند المنبر فخرج التراب من الحكة وكذا كانت عادات رجل من بني كنانة يخرجه من بينه
 فاخرج سبل فخرج من عند سبل بن سعد فاجتمعوا على منعه من ابي عبد الله فقال
 ما صنعت ان تبت يا تبارك وسندك الحديث فيها بعد فساء الله تعالى فاما
 فذكر الحافظ من مسند ان كان آدم شديدا لادنه عظيم العبدون فليطأ لسا
 اقرب الى القصر من العلل عريض الجبهة اطلع ابيض المراسم واللحم لم يصفه
 بالخصاب سقى سواد به من حنظل والاصح انه لم يخطب **فصل** في ذكره المولد
 ابي طالب ذكر ابن عبد المطلب من جملة من العلماء قالوا في عبد المطلب
 في السنة الثامنة من عام الفيل ورسول الله ثمان سنين وقد انت عليه ما ذكر في
 سنة وقيل ثمان سنين والاولا حتى ولد في الحج فالتام من امارته
 الله ثم حتى تمت سيرته ويكي وقال الواثق لا احضر عبد المطلب او هو من رسول الله
 الى ابي طالب وقاله يا بني احفظ ولدي فقد اخرجني من بين الغاهز من بني
 وقالوا لم نره قطما اشبه بالقدم الذي في العام من قدم محمد وسكونه له ذلك
 ابي طالب رسول الله وقام بغيره وكان معه لا يفارقه ويحببه حبسا شديد في
 على الكاه ولا ينام الا وهو الى جانبه وقال ابن سعد خرج ابي طالب الى ذي الحجاز
 وعده رسول الله فخطب فقال له يا بني اخرجي عشت ولا ماء فترسل رسول الله فخطب
 بعقبه الارجح فخرج الامر فخطب منه فقال له يا بني اخرجي عشت ولا ماء فترسل رسول الله فخطب
 برسول الله اسحقا من ابي لهب وذهب عن الحسن الذي وانزل الله تعالى فاصدق بما

انما انزل الله في
 واهل بيته

باقره واطهر رسول الله القدوس ودعا الى الاسلام واحا به من احابه من اهل بيته شق
 ذلك على قريش فاجتمعوا الى ابي طالب وقالوا انه ابن اخيك قد سب الحقان وسفقه
 احلامنا وصل الى اباينا فاما ان تسفه الدنيا او يبيع الحرب بيننا فقال لهم ابي طالب انكم
 الجرح واللا اسلم اليكم ابا فقالوا هذا عمارا لو لم يكن في القهر اجملي فخرجوا
 احسنه خذوه واخذوه وادوا وسلم اليها عمارا فخطب ابي طالب فقال ابي طالب
 ارجعوا والله ما انصفني في اني اخطيكم اياكم خذوه لكم فاعطاكم ابي فقتلوا برشيد
 واسد الرجل ناثر قال فخرج ابي من النوق ففضلوا ما كان حنت ناثره الى غير ذلك
 ونفعه اليكم قال **شعر** والله لو اني اكون اليك بجمعهم حتى يسد في التراب فنيا
 فاصدق بابل ما عليك فضاضة وابشر بقرئك ملك هيرنا تعرضت ونيلا
 محالذاته من خير ارباب البرية دنيا لولا الامانة وهذا مستبى لو جئتني محالذ
 خنيا انما دخلت السنة العاشرة من الفيل مرض ابي طالب وكان قد قام باسرها
 من السنة الثامنة من مولده الى هذه السنة وهي العاشرة من النبوة مدة اثني عشر
 سنة وقال ابن سعد حدثني الواقدي باسناده عن علي قال لما توفي ابي طالب
 رسول الله فبكى كما شدا ثم قال اذهب نفسك وكفند واوره غفرله فقال
 العباس اترجمه فقال لا يا ابي الله اترجمه وانا رسول الله ايا ما لم يخرج
 بغيره واستقر لها اياما وحكي الواقدي عن علي بن عباس قال العباس رسول الله حنينا
 ابي طالب فقال وصلك رحم وجزاك الله يا عثم خير وذكر ابن سعد عن هشام
 ابن عروة قال لما رآه اباي عن رسول الله حق مات ابي طالب بعثني فاشيا
 وقالوا انت مات ابي طالب وهو ابن بضع وثمان سنين سنة ودفن في الجحش عند
 المطلب وقال امير المؤمنين عير شيه ابا طالب عمن العشير وعين المحل
 الظاهر لقد هتفتك اهل الحفاة فضلي عليك على الغفر والقال رايك من
 لقد كنت المظهر من خيرهم وقال ايضا اريت لطيرا حرا اللي غرة اية بذكر

تبارك

قالوا انزل الله في
 واهل بيته
 انما انزل الله في
 واهل بيته
 انما انزل الله في
 واهل بيته

[illegible][illegible]

تفتيح معق الحرام

Handwritten text in Urdu script, likely a continuation of the previous page, discussing the importance of the 'Kutub-e-Madani' and the role of the 'Kutub-e-Madani' in the 'Kutub-e-Madani'.

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
من أحب الله أحب أهله

المستخرج من كتابه في علم الحروف

يا ابن الخطاب طهر العوائد والارباب انما ايمانك ان لم يكن
ولا نيك ما بيننا من حديث ليلتي اخرجنا من القضاة والفقهاء
قالوا فقالوا انما ايمانك ما بيننا من حديث ليلتي اخرجنا من القضاة والفقهاء
بيرة الحضر ويات الكهان من يومه بالخيار وهو يتصرف في كل ما
الى الصالح وقالوا يا سفيان القلي قالوا يا سفيان القلي قالوا يا سفيان القلي
الاخذ فانه لا يخلص اليك من احد فقام واعطاه المكي من الدار فاعطاه الله
جبريل وسكا بل عام اخذت بيكما وجعلت على احدكما الطول من عمر الآخر فاحكما
يوث صاحب القضاة فغير طاهرا الحيات فادعى الله اليها انك لا تملكها على ابن
اخيت بنده وبنه ههنا فبات على امره بعد ان ينفسه ويؤثر بالمهاجرين
الى الاخر فحفظاه من عدوه فتر جبريل فخلص من ربه وسكا بل عند جبريل
فالملاكة سائر في من ملك ايمان اسطالاب والله تعالى اعلم
وزا جبريل على رسول الله وهو في طرقت المني فيلوقى ثمان على راس
من جبريل نفسه انعامه من رجات الله الاية قالوا عباس فاعلموا بيوث اول
شجرة نفسه انعامه من رجات الله وقالوا على ما في تلك اللذة فذبت
من على الحصى ومن طافا البيت الصيق فالتقى رسول الله فاذن فذبت
ذوالطول العلي من الكثرة فبات رسول الله في الغمام صوفي فحفظا الاية
و بتا اسرارهم في البشائر وقد طفت فغير على الفصل والاسر حديث الاحبة
اخرجنا من احد في السد عن علي قالوا في رسول الله ان اخرجنا فانا اخرجنا
ابا كان يفي عنك كل عام بكشين الطين قالوا في الهري فاحق على ام ذلك
دون اهل القريه من سنه عندك كان ذلك فصل ذلك بنفسه حديث فوعده
النبي اخرجنا من الهري عن ام غصية فالتفت رسول الله جينا فقامت
ابن الخطاب فتمتع من رايه بل يقول الله لا تنس حق تربي على ابن

ابن الخطاب وقالوا احد حديثنا من ههنا من حديثنا من ههنا من حديثنا من ههنا
عويج من عويج الله قالوا فاحكموا عند رسول الله في الحضر فقالوا يطلي عليكم
الان حركوا اهل القريه الله اربا اياه فدخل على فخصته به ذلك
حديث فتر على علي بن ابي طالب فتر على علي بن ابي طالب فتر على علي بن ابي طالب
القديم جينا واستعمل عليه علي بن ابي طالب فاحكموا حيا من من النبي
اسمعه من رايه اذا فاعلموا عند رسول الله اخرجنا فاعلموا على فاحكموا
يا رسول الله الا ترمي الى الجحيم ابني الخطاب فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا
والله لك والذابح فقالوا ذلك ما عني رسول الله فاعلموا فاعلموا فاعلموا
وجبريل ما ترمي من علي فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا
قالا ليرحم هذا من حسن واخرج احد في الفضائل بعناه فغير ولا يفتي
وفي الاية في نفسه فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا
ابا بكر في سنة فتر في الحج فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا
ويطوفون البيت حرا ولا احب ان الحج فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا
آمن من صدره من ليرحمها على اهل المدينة فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا
فقالا ادركنا بابكر فتر من الايات فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا
الفضباء فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا
الله فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا
الاجل على فتر اخرج احد في الفضائل فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا
فقالا بعث جينا على ابن اسطالاب فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا
الله فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا
قالا ليرحم انا رسول الله فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا
لا يوفى المرح الا سيد القضاة فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا فاعلموا

قال سمعت رسول الله يقول هو صاحب الله يسكن في القصر المأثور في الجنة
غير الله بعينه في جنه عنده فليسكن في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة
أخرجنا من الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة
حبيب ابن ابي نابت عن ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم
انا مدينا العمد عليا بن ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم
أخرجنا من الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة
سمعت ابا جهم عن عبيدة العوفي عن ابي جهم عن ابي جهم عن ابي جهم
في الجنة انت سيد الدنيا وسيد الآخرة حديث في رواية الأصيل في الجنة
الجنة أخرجنا من الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة
ابن القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم
الأصل في ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم
عبد الله بن القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم
نعمين وولدنا من ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم
مسلم الأخر عن ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم
عن ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم
ذكر في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة
القصير عن ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم
أخرجنا من الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة
القصير عن ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم
قالنا عن ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم
حدثنا النضر عن ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم
عن اسماء بنت جهم فانت كانت رسول الله في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة

فلم يصل العمد حتى روت النضر عن ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم
رسولك فامروا على النضر عن ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم
جهم في كتاب المصنف في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة
صاحبنا في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة
تبعه حتى سمعت النضر عن ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم
طريقه حتى سمعت النضر عن ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم
وذكر في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة
كان في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة
بعد ما روت في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة
وهنا ان ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم
ينبغي في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة
صاحبنا في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة
لكن ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم عن ابي القاسم
ثبت في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة
مفرد في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة
صاحبنا في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة
يكون في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة
ثابت في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة
المظهر في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة
وذكر في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة
حق في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة
في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة

هذا الحديث في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة
هذا الحديث في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة
هذا الحديث في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة
هذا الحديث في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة
هذا الحديث في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة
هذا الحديث في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة
هذا الحديث في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة
هذا الحديث في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة في الجنة

قوله اذ كنت اصبحت ولم يكن لي المني قالوا ولقد كنت ما عرفت العبد
كأن في جوفه ردت الحرب جعلها اقلو لها الا انزلها ارحل ثم خرجوا من مكة في
ليلة رابعة اذ اخرجوا منها ثلثة آلاف ولم يبق عليا عليه السلام في حرمه من المشركين
وقالوا انما ساروا في طريقهم فابعدوا ما كان فيهم من قسود البصر
اشفق على المسلمين وطلبوا للقتل وتقدموا الكلدان فخرجوا في الليل من مكة
في سحرهم من وجوه المهاجرين والافطار قال ابن جرير ومات عاتكة يوم
فيناها في يومها في الذي اذمرت على ان يقال له اني ففجها ما كلابه
فمالت ما يقال لكان فقال لها ما سار الجول هذا لك ففجها ما كلابه
صوتها وخرجت عضد بغيرها فانا خضره قالت انا والله صاحب طالع
من رضى الله عن مولده قال ابن سعد فاسترجعت وذكر في قول
الله كيف هذا ذا بختك كلاب الحواشي وبلغ ذلك طلي والربيع فاعاد
وقال لها ما هذا الحواشي والقد غلط العرف ثم احضرها فخرجت من مكة ففجها ما كلابه
ذلك وحلفوا على الشجر في مكة الا في اول سنة من رقت في الاسلام
ذكر ابن جرير الطبري في تاريخه وقال لما سمعت عاتكة تروي عن النبي قال
انا لله وانا اليه راجعون افي حجة سمعت رسول الله يقول انما اشد
تجربا كلاب الحواشي وادركت الرجوع ففجها ما كلابه
خرجت عاتكة من مكة ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه
يرى كلابه الا سلاوا اكثر من ذلك الذي كان في حرمه من المشركين
وصلت الى البصرة ففجها ما كلابه وكان هناك ابن حنف والابن البصري
من قبل عاتكة وخرجت بغيرها ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه
المؤمنين والله اهل عاتكة اهل من خرجت من مكة ففجها ما كلابه
انه قد كان لدا ستره من فضلك ستره من فضلك لان من يخرج قال

فقد عرفت ان عاتكة كانت
تروي عن النبي قال
انا لله وانا اليه راجعون
افي حجة سمعت رسول الله
يقول انما اشد تجربا
كلاب الحواشي وادركت
الرجوع ففجها ما كلابه
خرجت عاتكة من مكة
ففجها ما كلابه ففجها
ما كلابه ففجها ما كلابه
يرى كلابه الا سلاوا
اكثر من ذلك الذي كان
في حرمه من المشركين
وصلت الى البصرة
ففجها ما كلابه وكان
هناك ابن حنف والابن
البصري من قبل عاتكة
وخرجت بغيرها ففجها
ما كلابه ففجها ما كلابه
المؤمنين والله اهل
عاتكة اهل من خرجت
من مكة ففجها ما كلابه
انه قد كان لدا ستره
من فضلك ستره من
فضلك لان من يخرج
قال

يرى قتلك فان كنت طاعة لله فارجع الى مكة وان كنت مكره فاستنجد
بالناس وقال سيف بن عميرة شات منه من سعد ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه
مكة استنجد بها ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه
الانصاف امرت بميرة بولها في حرمه ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه
والربيع ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه
ليست بها في رطلات ملق ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه
رسول الله ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه
واشعاره ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه
الافطار ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه
بغيره ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه
في حرمه ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه
ابن جرير في امير المؤمنين من المدينة ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه
كتاب اهل الكوفة ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه
حزبه ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه
اولها ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه
الكوفة ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه
قالا ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه
امير المؤمنين ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه
وانما اولها ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه
وارجمها ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه
انطاعه ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه
ودفعها ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه ففجها ما كلابه

فقد عرفت ان عاتكة كانت
تروي عن النبي قال
انا لله وانا اليه راجعون
افي حجة سمعت رسول الله
يقول انما اشد تجربا
كلاب الحواشي وادركت
الرجوع ففجها ما كلابه
خرجت عاتكة من مكة
ففجها ما كلابه ففجها
ما كلابه ففجها ما كلابه
يرى كلابه الا سلاوا
اكثر من ذلك الذي كان
في حرمه من المشركين
وصلت الى البصرة
ففجها ما كلابه وكان
هناك ابن حنف والابن
البصري من قبل عاتكة
وخرجت بغيرها ففجها
ما كلابه ففجها ما كلابه
المؤمنين والله اهل
عاتكة اهل من خرجت
من مكة ففجها ما كلابه
انه قد كان لدا ستره
من فضلك ستره من
فضلك لان من يخرج
قال

٥
عمره

فصل ۱۰

السلامة والطمأنينة والهدوء
سائرنا في هذه الأوقات
بالتوفيق والرحمة
والسلامة والطمأنينة والهدوء

الطعام

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or date, located at the bottom of the page.

عن ابيه عبد الله ان الاخطار كلها ما قطعت فالتفت الي وقال عاتق لها يا بن
فاجر لم يقلت اني قد تفككت فقال لي هيك يا سويدي ما شئ رسول الله من
اهله غيري انما عاتق الله ولا خطار لها عاتق ولا خطار لها عاتق ولا خطار لها عاتق
حيثما شئت لا تخف اخطارها فانما بنه قد جفت فمدا ابره من ثوبه فخطاها
ولو لم يردت مستد عشره اذ حق حملت دما في دابتي رسول الله ^{صلى الله عليه وسلم} ف
فأكلوه وقد خرجوا من الفضائل ^{صلى الله عليه وسلم} فقالوا يا بن عمر في الفضائل ^{صلى الله عليه وسلم} احسن
جعفر عندنا احسن من الحسن الصوفي عندنا هو بن يوسف الرقي عندنا عباد الله
عزهم عز غرض عن ابيه قال دخلت على امير المؤمنين ^{عليه السلام} بالخرنوب وهو يركب في
بور ياربهم وعليه شاة فقلت يا امير المؤمنين ان الله قد جعل لك ولا هلك
في هذا المادان تصنع نفسك ما تصنع فقال والله ما ازال اكرم من ما كثر
ما قلنا القضي التي خرجت بها من الدنيا فقال احمد الفاضل احسن احسن
حدثنا جنيابك رافع عن ابي المطرف قال رأت عاتق ابدا في سوق مؤخر ابره
عزها يا بنه وعمره عاتق كذا عاتق لم يدور الا سوق عاتق بل في سوق كذا عاتق
عليه ^{صلى الله عليه وسلم} فلا يا شيخ احسن يعقوب في قصص بائنه ابره من رافعي فقال انفس
قد عرفت في رافعي وهو لم يمتد في رافعي عاتق عاتق عاتق عاتق عاتق عاتق
الاعلام فاجره فقال اشترى مني جملون صفه كذا وكذا فاعرف فاحذر بها حارة
فقال امير المؤمنين غلط عليك الاعلام فافهم وهذا احمد الفاضل ^{عليه السلام} فافهم
يا شيخ ابره بن هيك فانما عاتق عاتق عاتق عاتق عاتق عاتق عاتق عاتق
حدثنا احمد بن محمد بن النعمان رافع عن ابي ابراهيم ماري عن امير المؤمنين ^{عليه السلام}
بائنه در ابره بن رافعي اشترى قتيلا بائنه در ابره بن رافعي عاتق عاتق عاتق
والكبير قطعته فقال الحمد لله بن رافع عن الامام ابراهيم ^{عليه السلام} فافهم
واما حارة يدور في قوله هذا شعر بن رافع عن نفسك او غير رسول الله ^{صلى الله عليه وسلم}

[illegible]

عوضه وصلى الرق ففعلت قصص بين المسلمين ثم لما أتته شديدة فداكراً
بسر رسول الله فغلب أهاليها ما تروى بذلك الوجه الله ثم غلب الله رسول الله
افسحت على الله فداكراً فغلب أهاليها ما تروى بذلك الوجه الله ثم غلب الله رسول الله
الاسلام وأخيراً جردت بوجع وأطمانه وقد تولى أئمة اليوم ما تروى به ما قام الله ثم محمد
ولا أخضر إلا لأن عهد ما رآه الله وأخضره وأما ما تروى به ما قام الله ثم محمد
محمد بن علي بن أخيراً إبراهيم بن سعيد بن علي بن الخطاب عن العرب عن سويد بن
فضل قال دخلت على أمير المؤمنين يوم نزل جدي فبشرني به وهو
عليه نقط أنت أمير المؤمنين وملكنا المسلمين والحاكم على سبوت الأمور القاتلة
وليس في ذلك شيء هذا الخبر في كتابي يا سديد الله يا سديد الله يا سديد الله
وأما ما تروى به ما قام الله وأخضره وأما ما تروى به ما قام الله ثم محمد
قالوا كلفوا الله كذا ما رآه وقالوا كلفوا القضاة جدياً وأخضره عن
أبي جعفر عن شيخ له قال رأيت أمير المؤمنين عليه السلام عليه السلام وأخضره
فقلت ما هذا فقال لا شيء فخرجت وأخضره عن أبي جعفر عن شيخ له قال رأيت أمير المؤمنين عليه السلام عليه السلام
وقالوا كلفوا الله كذا ما رآه وقالوا كلفوا القضاة جدياً وأخضره عن أبي جعفر عن شيخ له قال رأيت أمير المؤمنين عليه السلام عليه السلام
وهو قال أبو جعفر جدياً كلفه من أبي جعفر قال دخلت عليه يوماً وقد قيل
يخفف فقلت له يا أمير المؤمنين ما تروى به ما قام الله وأخضره وأما ما تروى به ما قام الله ثم محمد
الوجه ونيابكم وإنه تركه هذه الآن انصرفاً وأوقع باطلاً في الكائن رسول الله
يخفف عليه به يوم تروى به ما قام الله وأخضره وأما ما تروى به ما قام الله ثم محمد
قال وأما بالعرف عده خمس سنين لا يكمل من طمانه وأما ما تروى به ما قام الله ثم محمد
يأتيه من الدنيا به عن أبي جعفر قال أقدم اليه قال في ذلك فقلت له في
ذلك فقال لم أكلم رسول الله وأكره أن أكون في نصيب من الرضا ثم أقدم الله
حسبك بالحجة أفندياً وعرضه الناس والمسلمين فداكراً وأخضره عن أبي جعفر عن شيخ له قال رأيت أمير المؤمنين عليه السلام عليه السلام

كرم الأبناء شريف الأباء صابر عظم اللأواء نقيب الدأوا شجاع ملك مجتهد
 ثم هدى الدنيا رغبته ولا أضره فقال الحرف هذه صفات أمير المؤمنين ع
 جلت قال آخر أعيان قدوة بآية الرضا ع قال عليه السلام من نذر ابن إبراهيم
 حياء الله بركة كرام ابن ديار ومن العاصي بكبر عن عبد الله بن الحسن ع
 عن محمد بن أبي الكاظم ع قال قالوا لفضل ابن شاذان ع صفات أمير المؤمنين
 ع قال صف لي أميراً فقالوا تعصف فقال اعصك فقال العزرا كان والله عاصي
 الملك شديد البسوة قسداً وحكمة قالوا فبخل العبد من حاسبه وتطوع الحكمة
 فإحدى بنس من دنا له من زهرتها وبيننا من البخل عليه كان عزير المصطفى
 الفكرة تطلب كذا فطلب نفسه بعجز الدأوا ع الحسن ع من العاصي
 كان والله كذا حياءاً ع الحسن ع وسيدنا ع الأئمة ع وبيننا ع إذا ع نادى
 فمن والله مع نفسه صناديقه الأيالا كثر هيبه ولا يشبهه يعقوب
 تيم نعم من الله في المظفر عظيم هو الأثر عمت المالك لا يطع الله
 في طاهر ولا بأس الضعيف من عدله راحته الله لعنه الله ع يعقوب
 المير قنار ع الخليل سلمه ع غارت عجرة وقد وثقاً ع محمد بن أبي الكاظم
 ع جمال عظم السلام ع بك كرام الخرم ع كاف أسعد ع محمد بن أبي الكاظم
 ع تعرضت امر إلى خوفه هيهات هيهات قد بينك الأنا حجة ع
 فخره قصير ع عيش حبه ع خطبك كثير ع من قلته الزاد بعد العزير
 الطريق قال قد زدت ومع معني ع عفة ع ربه ع علم ع محمد بن أبي الكاظم
 بكه ع وقد خلق القوم بالكلام ثم قال يعقوب ع محمد بن أبي الكاظم
 كلكم وكيف حرات عليه باضل فقالا عز من دعي ولدها في حواء قال
 عرفت ع ولا يكن عرفها وقالوا كان أمير المؤمنين ع عيش ع الصالح
 ولا يركب الدأوا ع الحسن ع من كلامه كان ع بك كرام ع

[illegible]

1800
 1801
 1802
 1803
 1804
 1805
 1806
 1807
 1808
 1809
 1810
 1811
 1812
 1813
 1814
 1815
 1816
 1817
 1818
 1819
 1820
 1821
 1822
 1823
 1824
 1825
 1826
 1827
 1828
 1829
 1830
 1831
 1832
 1833
 1834
 1835
 1836
 1837
 1838
 1839
 1840
 1841
 1842
 1843
 1844
 1845
 1846
 1847
 1848
 1849
 1850
 1851
 1852
 1853
 1854
 1855
 1856
 1857
 1858
 1859
 1860
 1861
 1862
 1863
 1864
 1865
 1866
 1867
 1868
 1869
 1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900

[illegible]

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the previous page, mentioning names and dates.

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

[illegible]

[illegible]

انما ما عايناه من غير انكار خطية اخرى في يد رسول الله والامة كلها من
 الحاشية عز وجل على رسول ابن حبيب بن محمد ابن موسى بن جعفر بن محمد بن علي
 الحسين بن علي بن ابي طالب والائمة والجميع من خطبة من المؤمنين من حقيقة يقولون
رسول الله فقال ابو عبد الله والصلوة على نبيه اما ان الله لا يزيل الحقا انما
 الحقا في صورة واحدة خلق الارض والسموات ثم اخذ من اذن من زوجه نافع
 عز شانه من سعي ثم اجتمع في تلك الصورة وفيما هي رسول الله فقال الله كانت
 المرقى من الجن وميل من جميع الانوار من اجل ان اصغر النور اوجعها فخلق
الانوار والظلمة وانصب اهل بيتك علما للعبادة واودع فيهم اسرارها بحيث
 يغيب عنهم حق ولا حيلة ولا غش ولا خفي اجعلهم حجة على الخلق واسكن
 قلب من انوار حق والظلمة على عباد من جملته ثم اخبرني اخذ الله تعالى عليه السلام
 بالقرآن وبالاقرار بالجمانية والامانة فمضى في الخلق معهم ثم ان الله سبحانه
 الخليفة فيهم وعينها في كونهم عليه ونصب العوالم وخرج الماء وانزل النور
 واهلها الجنان فطاعوا رسول الله المأمور فافاء الملائكة من انوار ابدعوا
 ثم خلق الخلق كما خلقه ثم قره نبوة نبي محمد فشهدوا له السر والعلانية
 الملائكة والارض والسموات والجميع بالنبوة والفضل ثم خلق آدم
 وابان لذلك فضل وارها خاصة من سائر العلم فبدل بها بالمرحمة
 لدفع عن حق ثم ان الله تعالى بعث ادم حقيقته وان النور وبكنز لا يش
 السر والاعتراف ثم اوصاه به واعلم انه اذ خلق الخلق ثم لم يزل ينقل
 الاضواء على الخلق الى الارحام انكسر الى ان وصل الى عبد المطلب فاعلم الى
 عبد الله ثم ما اذ خلق الخليفة حق رسول الامانة فاعلم ان الله تعالى
 فيه اسد الغيوب والقيام بحقوق فلما استر الخليفة عن العيون
 الى الاجاب لذلك المعنى الموجب والذين قبلوا من المؤمنين فنفذ من الحقا

و اما اگر از آنکه در این کتاب مذکور است که در بعضی از اینها
در بعضی از آنها که در این کتاب مذکور است که در بعضی از اینها

ثوابا لا يدرى الا الله تعالى واستغفر الله لي ولكم فمات وقد غفرت الله انما اذن في الدنيا
 يشغل على فصل الخطاب حذفا استا وهذا طلبا للأخلاق ورحمة الاكابر فيها
 الدنيا ودرهمها لاخرة ودرهمها فدين من فقهكم ولا تفكروا اسماكم عند من علم اسماكم
 واخرجوا من الدنيا بكم قبل ان يخرجوا منها انما كنتم فيها واعلموا خلقكم ان الله تعالى
 وضعت قال فاسموا الله وتذكروا ان الله اذا فادكم ففقدوا وصفاكم كنتم كنتم
 فخرجوا فلا يكون عليكم من قال ان الله تعالى ما يبيع غيركم من انتم خصصنا ما حدثنا
 وقال من كفارت الله عز العظام اعانة الملقين والفقير من الكفر به فقال ان
 كنت في ادبار فالحق فاقبال فما اسرع الحق وقال من قال ان الله تعالى اسماكم
 من سبعة فترك خبر من حسبه فترك وقال الله تعالى ان الذين امانوا وخرجوا الا ان الله عز وجل
 المشي وباعدوا لا خير من ظفر برقبته ومن فاد نفسه وقال من سجد لله سجدة
 مدها لاستغفار وقال ان كان في الاخرة اجالان فارجع احدهما وهو رسول الله
 فتمسكوا بالآخر وهو الاستغفار ان الله تعالى فادكم وما كان الله ليجزيكم الا ان الله تعالى
 من اصلي ما بينه وبين الله صلى الله عليه وسلم من خلقه ومن علمه فخرجوا
 امره بنيه ومن كان له من نفسه واعطى كان عليه من الله حافظ وقال انكم تستدلون
 بالاحسان اليه وعرفوا بالبر عليه ومثوره جبر الحقول فيرى من ان
 على نبي الله صلى الله عليه وسلم يتجسد وعمل يذهب مؤثرا وبقي اجرة فقال ان الله تعالى
 انتم في البصائر فمن اتقن بالخلق جاد بالعطلة وقال من اعطى انما اعطى بها
 اسما من اعطى الله انما لم يحرم الا ما شرع من اعطى الله انما لم يحرم القول في
 اعطى الاستغفار ولو يحرم الغفره ومن اعطى الله انما لم يحرم الزيادة وهذا القول في
 في كتاب الله قال الله تعالى في الزيادة اعطى سقياكم وقال في القرآن انما الله تعالى
 يعلم ان السيرة جودا والحق الاستغفار ومن يعمل سيرة او عظم نفسه يستغفر
 الاية وقال في الشكر ان من شكرتم لازيدنكم وقال من الاستغفار من عذر العبيد

سماكم

من سجد لله سجدة
 مدها لاستغفار
 فقال ان الله تعالى
 فتمسكوا بالآخر
 وهو الاستغفار
 ان الله تعالى
 فادكم وما كان
 الله ليجزيكم
 الا ان الله تعالى
 من اصلي ما بينه
 وبين الله صلى
 الله عليه وسلم
 من خلقه ومن
 علمه فخرجوا
 امره بنيه ومن
 كان له من نفسه
 واعطى كان عليه
 من الله حافظ
 وقال انكم تستدلون
 بالاحسان اليه
 وعرفوا بالبر
 عليه ومثوره
 جبر الحقول فيرى
 من ان على نبي
 الله صلى الله عليه
 وسلم يتجسد
 وعمل يذهب
 مؤثرا وبقي
 اجرة فقال ان
 الله تعالى انتم
 في البصائر فمن
 اتقن بالخلق
 جاد بالعطلة
 وقال من اعطى
 انما اعطى بها
 اسما من اعطى
 الله انما لم
 يحرم الا ما شرع
 من اعطى الله
 انما لم يحرم
 القول في اعطى
 الاستغفار ولو
 يحرم الغفره
 ومن اعطى الله
 انما لم يحرم
 الزيادة وهذا
 القول في في
 كتاب الله قال
 الله تعالى في
 الزيادة اعطى
 سقياكم وقال
 في القرآن انما
 الله تعالى يعلم
 ان السيرة جودا
 والحق الاستغفار
 ومن يعمل سيرة
 او عظم نفسه
 يستغفر الاية
 وقال في الشكر
 ان من شكرتم
 لازيدنكم وقال
 من الاستغفار
 من عذر العبيد

اسموا الله على صلاتها ايتها الهم على الفضل والافضل انتم على الترتيب وان كان
 والافضل تارة في الحق ليقول الله وليس عليه شقة والافضل انتم على الترتيب وان كان
 فبوعى حقها والافضل انتم على الترتيب انتم على الترتيب انتم على الترتيب انتم على الترتيب
 حتى يكون على آخره للخلق والافضل انتم على الترتيب انتم على الترتيب انتم على الترتيب
 وقال ان لا يكون من يريد الاخرة على الدنيا او يريد الدنيا على الاخرة لا بد من
 في الدنيا من الاخرة من يريد الدنيا على الاخرة لا بد من في الدنيا من الاخرة من يريد
 لم يتبع ما في المعروف ولا ما في غير المعروف ولا يتبع ما في الدنيا من الاخرة من يريد
 العاصين وهو صديقه يكون الموت كرامة من يريد الدنيا على الاخرة لا بد من في الدنيا من الاخرة
 صديق في نفسه اذا ابتلى له اصابه بالآفة ما مضى وان نال من الآفة اعرض عن
 تعلبه نفسه على ما يظن ولا يظن على ما يظن ان استغفر بطر وان انظر
 بقاء المعصية وشوق بالتوبة نصف العبد لا يعرف ولا يبالغ في الوعد
 يتعطف من هو من القول مكررا من القول مكررا من القول مكررا من القول مكررا
 العزم بغيره لا يلزمه عزمه في الدنيا من الاخرة لا بد من في الدنيا من الاخرة من يريد
 عزمه ما يشغل من معاصي نفسه وكبره ويستكره من طاعة ما يحقره من
 غيره فهو على الناسوطة ومن نفسه وما هي من المعصية من الاغنياء احل الله
 الذم من الفقر كما هو من شدة عزمه وبغيره نفسه ما هو من الناسوطة من الاغنياء احل الله
 وانتم تتقون الكتاب انما تظنون وقال الله تعالى انما الله تعالى انما الله تعالى
 اصبح لقضاء الله ساخطا ومن اصبح فيكم مصيبة فزنت بها في الحق مشددا
 فانما فيكم من وزني غدا فيواضع لاجل دنياه وذهب ثلثا دينه ومعنى هذا
 ان الله اذا كان يحب قلبه رسله وانما فيواضع لاجل دنياه وذهب ثلثا دينه ومعنى هذا
 فان اصناف الدنيا كلها ذهب جميعه ومنه قال ان من قرأ سورة الحديد
 فذلك عبادة الجبار وان قرأ سورة الحديد فذلك عبادة العبد

من سجد لله سجدة
 مدها لاستغفار
 فقال ان الله تعالى
 فتمسكوا بالآخر
 وهو الاستغفار
 ان الله تعالى
 فادكم وما كان
 الله ليجزيكم
 الا ان الله تعالى
 من اصلي ما بينه
 وبين الله صلى
 الله عليه وسلم
 من خلقه ومن
 علمه فخرجوا
 امره بنيه ومن
 كان له من نفسه
 واعطى كان عليه
 من الله حافظ
 وقال انكم تستدلون
 بالاحسان اليه
 وعرفوا بالبر
 عليه ومثوره
 جبر الحقول فيرى
 من ان على نبي
 الله صلى الله عليه
 وسلم يتجسد
 وعمل يذهب
 مؤثرا وبقي
 اجرة فقال ان
 الله تعالى انتم
 في البصائر فمن
 اتقن بالخلق
 جاد بالعطلة
 وقال من اعطى
 انما اعطى بها
 اسما من اعطى
 الله انما لم
 يحرم الا ما شرع
 من اعطى الله
 انما لم يحرم
 القول في اعطى
 الاستغفار ولو
 يحرم الغفره
 ومن اعطى الله
 انما لم يحرم
 الزيادة وهذا
 القول في في
 كتاب الله قال
 الله تعالى في
 الزيادة اعطى
 سقياكم وقال
 في القرآن انما
 الله تعالى يعلم
 ان السيرة جودا
 والحق الاستغفار
 ومن يعمل سيرة
 او عظم نفسه
 يستغفر الاية
 وقال في الشكر
 ان من شكرتم
 لازيدنكم وقال
 من الاستغفار
 من عذر العبيد

من سجد لله سجدة
 مدها لاستغفار
 فقال ان الله تعالى
 فتمسكوا بالآخر
 وهو الاستغفار
 ان الله تعالى
 فادكم وما كان
 الله ليجزيكم
 الا ان الله تعالى
 من اصلي ما بينه
 وبين الله صلى
 الله عليه وسلم
 من خلقه ومن
 علمه فخرجوا
 امره بنيه ومن
 كان له من نفسه
 واعطى كان عليه
 من الله حافظ
 وقال انكم تستدلون
 بالاحسان اليه
 وعرفوا بالبر
 عليه ومثوره
 جبر الحقول فيرى
 من ان على نبي
 الله صلى الله عليه
 وسلم يتجسد
 وعمل يذهب
 مؤثرا وبقي
 اجرة فقال ان
 الله تعالى انتم
 في البصائر فمن
 اتقن بالخلق
 جاد بالعطلة
 وقال من اعطى
 انما اعطى بها
 اسما من اعطى
 الله انما لم
 يحرم الا ما شرع
 من اعطى الله
 انما لم يحرم
 القول في اعطى
 الاستغفار ولو
 يحرم الغفره
 ومن اعطى الله
 انما لم يحرم
 الزيادة وهذا
 القول في في
 كتاب الله قال
 الله تعالى في
 الزيادة اعطى
 سقياكم وقال
 في القرآن انما
 الله تعالى يعلم
 ان السيرة جودا
 والحق الاستغفار
 ومن يعمل سيرة
 او عظم نفسه
 يستغفر الاية
 وقال في الشكر
 ان من شكرتم
 لازيدنكم وقال
 من الاستغفار
 من عذر العبيد

من سجد لله سجدة
 مدها لاستغفار
 فقال ان الله تعالى
 فتمسكوا بالآخر
 وهو الاستغفار
 ان الله تعالى
 فادكم وما كان
 الله ليجزيكم
 الا ان الله تعالى
 من اصلي ما بينه
 وبين الله صلى
 الله عليه وسلم
 من خلقه ومن
 علمه فخرجوا
 امره بنيه ومن
 كان له من نفسه
 واعطى كان عليه
 من الله حافظ
 وقال انكم تستدلون
 بالاحسان اليه
 وعرفوا بالبر
 عليه ومثوره
 جبر الحقول فيرى
 من ان على نبي
 الله صلى الله عليه
 وسلم يتجسد
 وعمل يذهب
 مؤثرا وبقي
 اجرة فقال ان
 الله تعالى انتم
 في البصائر فمن
 اتقن بالخلق
 جاد بالعطلة
 وقال من اعطى
 انما اعطى بها
 اسما من اعطى
 الله انما لم
 يحرم الا ما شرع
 من اعطى الله
 انما لم يحرم
 القول في اعطى
 الاستغفار ولو
 يحرم الغفره
 ومن اعطى الله
 انما لم يحرم
 الزيادة وهذا
 القول في في
 كتاب الله قال
 الله تعالى في
 الزيادة اعطى
 سقياكم وقال
 في القرآن انما
 الله تعالى يعلم
 ان السيرة جودا
 والحق الاستغفار
 ومن يعمل سيرة
 او عظم نفسه
 يستغفر الاية
 وقال في الشكر
 ان من شكرتم
 لازيدنكم وقال
 من الاستغفار
 من عذر العبيد

من سجد لله سجدة
 مدها لاستغفار
 فقال ان الله تعالى
 فتمسكوا بالآخر
 وهو الاستغفار
 ان الله تعالى
 فادكم وما كان
 الله ليجزيكم
 الا ان الله تعالى
 من اصلي ما بينه
 وبين الله صلى
 الله عليه وسلم
 من خلقه ومن
 علمه فخرجوا
 امره بنيه ومن
 كان له من نفسه
 واعطى كان عليه
 من الله حافظ
 وقال انكم تستدلون
 بالاحسان اليه
 وعرفوا بالبر
 عليه ومثوره
 جبر الحقول فيرى
 من ان على نبي
 الله صلى الله عليه
 وسلم يتجسد
 وعمل يذهب
 مؤثرا وبقي
 اجرة فقال ان
 الله تعالى انتم
 في البصائر فمن
 اتقن بالخلق
 جاد بالعطلة
 وقال من اعطى
 انما اعطى بها
 اسما من اعطى
 الله انما لم
 يحرم الا ما شرع
 من اعطى الله
 انما لم يحرم
 القول في اعطى
 الاستغفار ولو
 يحرم الغفره
 ومن اعطى الله
 انما لم يحرم
 الزيادة وهذا
 القول في في
 كتاب الله قال
 الله تعالى في
 الزيادة اعطى
 سقياكم وقال
 في القرآن انما
 الله تعالى يعلم
 ان السيرة جودا
 والحق الاستغفار
 ومن يعمل سيرة
 او عظم نفسه
 يستغفر الاية
 وقال في الشكر
 ان من شكرتم
 لازيدنكم وقال
 من الاستغفار
 من عذر العبيد

[illegible]

100

[illegible]

450

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

ويعبر في ذلك اليوم بالبحر إلى مكة المكرمة والحدود المخصصة له

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the previous page, written in a cursive style.

عليه السلام را هجرت الحبيب مع تزويجه نفسك لك انك اخذت اقل ما لك هلا
الاعمال في السنين وقد علمت سابقا هلا وبها كان ما اخضعه عن غرض
لهم ولما كان انك اخذت كذا وكذا وضربت بها عينا ترضى من مولدك
وكذا والمدينة ما بقي عليه عينك وبملا الذي نفسك تعطي فيه مال غير انك
بالله تعالى ما أحب ما اخذت من اموالهم الا اودعته في امر اكلان
لبيت المقدس وضربت عليك اكلان قبل اكلان الا بعد ان يتخير فيه المعسر
الخلاص وكانت حينئذ فيك النياب عاين ان في الله بكل ما على
وفيهما حسب اليه ان الله قد علم امره صلى الله عليه وسلم ان يرضى ان يرضى ان يرضى
التي اشترت اليها غرضتها اليك واياك وبذلك في امرها جهلك وقد غلبت
حظك وتغلبت عنها فيقال ما دام في تحقيق ناصي ما شئت ثم لم يزل
وما الى ولا ما امر المؤمنين وما من كذا الذي عندك وما من كذا الذي
في اهلها والفقير ابن ابن حباس فقام من حق في امر المؤمنين وما من كذا الذي
ابن حباس في ما يشاء من امر المؤمنين فقال في حكم ما يشاء من امر المؤمنين وما من كذا الذي
جبر لم يزل في امر المؤمنين ما في الله اصحابه في امر المؤمنين وما من كذا الذي
بما فيهم من امر المؤمنين وما فيهم من امر المؤمنين وما من كذا الذي
يقول الله في امر المؤمنين ما فيهم من امر المؤمنين وما من كذا الذي
فان ما اكل الخبز في فقير ما زاد في نسل في شرح حال الانا ما للفقير
اي جلا بدمه ما في نسل في امر المؤمنين وما فيهم من امر المؤمنين وما من كذا الذي
على استحقاقه ما فيهم من امر المؤمنين وما فيهم من امر المؤمنين وما من كذا الذي
تحت امره كم حلت بكم وكما حضرت بيدك في نسل في امر المؤمنين وما من كذا الذي
الفرار لم ينفع احد منهم ما فيهم من امر المؤمنين وما من كذا الذي
ان الدنيا دار صدق من صدق ما فيهم من امر المؤمنين وما من كذا الذي

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

عنده لا يحولون من و قد فزع حراة كلهم و قال يا ابراهيم اقم الصلاة لربك
او الى بيتك او اعبد يا ابراهيم انك غفبت تعالى على ما خرج من غفبت لربك
اخافك عند تاهير خضعت على دينك فانك لم اوافقك عليه و اهرس فمهم
خضعت عليه و اخرجهم الى اقصيتهم و ما اذكك غافلون و يستعملون الزنا على
فلان لا يتقوا الاخر كما لا تقا على علي ثم اتى الله يجعله الله من قبل لا يستأنف
التي لا يوشك ان الاطال و لو كانت منها بعد لا خيول و لو خضعت منها
و قال و ان اخبر من سواي السعي عن خراب من حرم قال قال من لا يمشي الا
بالبصر و ما من الا ما من و ما الا الناس لئلا يفرقوا الا و قد جاءه العذر ان
الامر بها شورا اذ هو موسي و قال و انما جاءه رجل فقال يا ابراهيم
اخرج من ارضك و اه و فقال اخرج من مظل ثم اذكك فقال اخرج من ارضك فقال
سأله ان اقصت فقال اخرج من ارضك فقال اخرج من ارضك فقال يا ابراهيم
خلفك كذا ما كانا فقال كذا فقال اخرج من ارضك فقال يا ابراهيم
سأله فقال يا ابراهيم فقال لك مسية فوق مسية الله اياك مسية مع
الله و لك مسية فوق مسية الله فان قلت لك مسية فوق مسية الله فقال
القبلي قد تعالى و ان قلت لك مسية فوق مسية الله فقال و عنت اذكر ان
قلت انك مسية و ان مسية الله فقال كفتت بمسيتك عن مسية الله ثم قال
لم قالوا له و لا قوة الا بالله فقالوا له يا ابراهيم ان علي تسمية فقال
لا حول و لا قوة الا بالله و لا قوة الا بالله فقالوا له يا ابراهيم ان علي تسمية فقال
قال نعم فقال ابراهيم ان اسلم قوم فقوموا اليه فاضاحوا و قالوا له
قال ابراهيم عباس و انما ابراهيم و انما فقال له ابراهيم ان علي تسمية فقال
من ارضي فقال كيف لم اسئله و كيف تراه فقال اذكر انك الذي سئله
و انما فقال له ابراهيم و انما فقال ابراهيم ان علي تسمية فقال

نقطہ ۲۱۔

نقد الاموال في عهد الخليفة

۱۲۴

اتفقوا بقوت وعاقبت ولا هم هناك العطاء عانت مكانه سلطان ^{فهم} فساد
 امير المؤمنين في الساعة التي فيها عنده الخبر نظر بالمرحى وما داهم ثم قال
 فقد ابله ركس في قصره من غير ما هو عليه فغير لهما الناس وكلوا ^{فهم}
 فاعتدوا عليه ان ساء اناس في الساعة التي امر بها الخبر نظرنا لافاننا
 انما نظر بقول الخيم فقوا بالله واعلموا من هذه النجى ^{فهم} مصابيح حيلت رية
 وهما الشياطين ولقد كبر في ظلمات البر والبحر والخبر في احد اركان على
 يكون من اجابا بدين عند الله رجوع الى الله في ذلك المشعر وانما بين
 بالاسلام هاهنا وفيه نزل في الذين قال الله ان الله قد فيه وما
 يؤمن اكثر ههنا بالذات وهو كثر في وفاء الله ان الله قد لا يشي
 امير المؤمنين في هذه الساعة في القوم في القصب فقال الله من اول هذا
 من اسبق الاجور وقال في قضاء الحق اجمع رسول عباس والبر في حق
 ابو طالب الجليل قال قال امير المؤمنين يا جابر هاهنا عبد الله في هذه الساعة
 كثر من اهل الناس الذين قام بها ما يحذر من هذا فقد عرفه على القصة
 ومن قصته انما عبد الله فقد عرفه في ذلك وقال في غير ذلك قال
 كمال ابن ابي حمزة امير المؤمنين جسد قال يا بنى طلبة كبر الخلال في
 في عاقبة الاخبار بالاسبق قلت ولما الكلام سبب رايت على شفا الحق
 عبد الله بن احمد الحق سنة اسرى وسما في نظاره منى قال اخبر
 احمد بن حمزة اليه اخبرنا ابو علي الحسن بن احمد المصنف حديثا من محمد بن
 عن حمزة بن عبد الله قال سمعت الحسن بن علي بن محمد قال انما انما في هذا
 باليت مع اخيه علي بن الامام وقد هاتت الاصول في رامة الحق اوصى
 صرا اوها في حق من شئ ^{فهم} يا من يجيب على الضطر في النظر يا
 كاشف الضر لاني مع الامم قد نام في ذلك حال البت وانتهى الى اهل عبدك

२८

۴
قصه

الترغیر کی

[illegible]

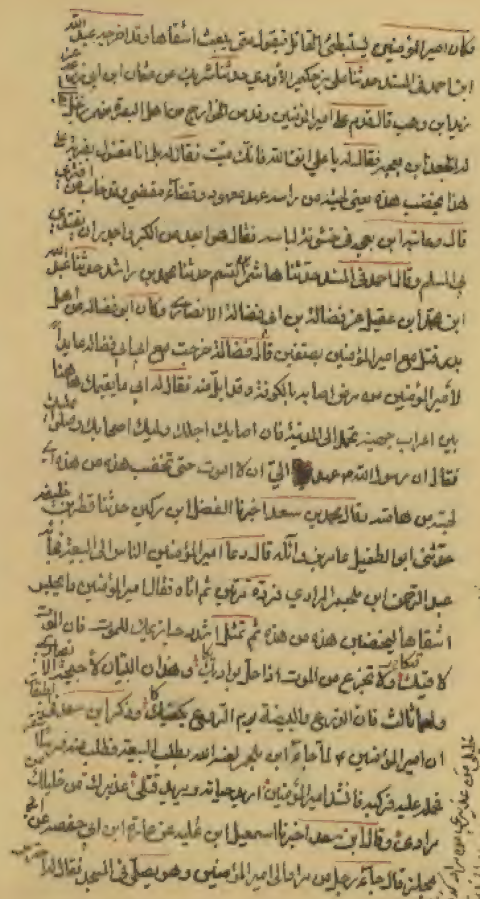
فان ذلك وهو منك
والله اعلم

[illegible]

۴۷

الذين يدين على الاسلام وكل بائنا انفق تركت امراته ومعهما ولد وفرد
 الاسلام اقبية قليل من الدنيا الذي هو له من الدنيا في حفظ النفس
 لا تقصر ترك الا الا اذا كان لكل بعض نفعاً فاق مرات غنى في الرجال لا
 يتركه ادنياً يحفظ ما في اليد من زنا كان اميل في غلبته فيلوث ما في ايام حقيق
 فلو ان بليت لها شيء من خويلد من قبل الملائكة لكان على ما في فلكه ناعوا
 انظر ما بين ابلا في قوله السعي في امر المؤمنين وعامله على الحق ان
 في سعيه في امر المؤمنين عليه كتب على حاطة من انك تبن سعيه من
 فكنت جلاله غير موقوف كغيره الايام من كسب فخرج اليك اليك اليك
 قدس في قوله في مكارم الاخلاق لزم كرام اخلاق معلومة قال الفصل
 والعلم ما بينا في العبره فينا والعرف بها والعرف فاعسا والحق مساواة
 والعون غنى عن عيف ففهمنا كان من خبرها ارجح ان عاينها والنقص
 مكلف بالدين وقد علمت ان السلام فيها تركها فينا وقيل ان الله التائب
 تضيق وقالا وقاله رجل اعطى غلاما الخلد ام اعطاك فقال لا ارجح
 احب الي من اعطاك فقال ان هناك الاثرها من غنى فاقلة فانه لا ينظم
 او ملك العبر بعد عيرة فاصبر في الديار في امره شرب تعافى على فصح
 لا ينام من حزنه فاقول في صا ليلته وبنت القبر الفوق في يومه من صاحب
 ذم تعجب ان اول من صفة ومن كره فوالله في الصبر على حلل الكا كره
 الكره عن حمله كنز العواقب من ليله فباينته من من لا يستقر ليله
 الذي على كانه كانه **السادس في ذكر وفاته** قال احمد في الفضا
 حدثنا وكيع حدثنا قتيبة بن قدامة القرياسي عن احمد بن القوام عن
 عرو على قال قال النبي صلى الله عليه وآله وسلم ما على النبي من اسقى الا ولين الاخر فقلت
 ان الله رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم من هذه بقية من هامة قال النبي

[illegible]

[illegible][illegible]

كل واحد من هذه الجمل التي وردت في كتابنا من طبعه فقصها الكوفة من طبعها
 من الطبع من طبعه فقصها الكوفة من طبعها
 شيئا لم يدر من هو ما احدهم من طبعه فقصها الكوفة من طبعها
 التي وردت في طبعه فقصها الكوفة من طبعها
 واخاها من طبعه فقصها الكوفة من طبعها
 الامر الذي جاء في طبعه فقصها الكوفة من طبعها
 الف درهم وعشرة فقصها الكوفة من طبعها
 والعبد والفتية فقصها الكوفة من طبعها
 عليه قالت فقصها الكوفة من طبعها
 واخذت ثيابا لاهية فقصها الكوفة من طبعها
 والامر ما قدوت الالهة فقصها الكوفة من طبعها
 بيتا غير محبث فقصها الكوفة من طبعها
 على ولز علا فقصها الكوفة من طبعها
 والله لا تاكل حق قتل عا فقصها الكوفة من طبعها
 الى جمل من طبعه فقصها الكوفة من طبعها
 ثم استعان ابن طبعه فقصها الكوفة من طبعها
 شرب الدنيا والآخر فقصها الكوفة من طبعها
 ثم قال فقصها الكوفة من طبعها
 شدة ناعلي فقصها الكوفة من طبعها
 عندنا خيرة فقصها الكوفة من طبعها
 طبعه فقصها الكوفة من طبعها
 واخذوا سيقا فقصها الكوفة من طبعها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

امر المؤمنين من طبعه فقصها الكوفة من طبعها
 لان محب من طبعه فقصها الكوفة من طبعها
 فقد فقصها الكوفة من طبعها
 ليخرج فقصها الكوفة من طبعها
 صوة الفخر فقصها الكوفة من طبعها
 عليه وصالح فقصها الكوفة من طبعها
 رغب فقصها الكوفة من طبعها
 لا يعرف فقصها الكوفة من طبعها
 كل من طبعه فقصها الكوفة من طبعها
 لها ابن طبعه فقصها الكوفة من طبعها
 بالف درهم فقصها الكوفة من طبعها
 من احد فقصها الكوفة من طبعها
 الف درهم فقصها الكوفة من طبعها
 باعد فقصها الكوفة من طبعها
 فاقول فقصها الكوفة من طبعها
 فالتفت فقصها الكوفة من طبعها
 فقصها فقصها الكوفة من طبعها
 المؤمنين فقصها الكوفة من طبعها
 امر الاحد فقصها الكوفة من طبعها
 للباس فقصها الكوفة من طبعها
 في البيت فقصها الكوفة من طبعها
 من عشر فقصها الكوفة من طبعها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

نكا فقصها

تونس الدفيع فاضل وكرمته على العالمين
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل العلم نوراً
والعلماء أئمةً للناس

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

الحمد لله الذي جعل في كتابه
الغنى والفضل والكرم والجلل

[illegible][illegible]

اصطلاحات

١٥٠

الفرق القوي

الحبيب
الحبيب

Handwritten text in Arabic script, likely a list or index, written diagonally across the page.

53

[illegible]

1871

بنیاد جمع لغویہ و لغویہ
عین و قیام و قیام
سین و قیام
زاد و قیام

الغداة يكبر الشجر

১৮

فروغیہ شیعہ اکتساعیہ سراسر سید احمد علی شاہ صاحب
علی شاہ صاحب علی شاہ صاحب علی شاہ صاحب
علی شاہ صاحب علی شاہ صاحب علی شاہ صاحب

تبرع به کتابخانه
موزه و مرکز اسناد
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

۱۴۵

44

[illegible]

من الغد وهو يوم الخميس والحدود عند رأس فقال له يا اخي متى تم قال لم تقابل
تفسير فقال له يكره النبي الذي اخذ قاتله من راسا واشتد بكلامه وان لم يكن
فاحب ان يقتل برمي ثم ضعفه بغيره واما ما جرى بيني وبينك فمستألف فقال له
الحسين يا اخي بالذي اخرج هذا الكفار وانما قد تم على رسول الله وعلى اهل بيته
جفيرة واحدة وخليفة بعد النبي صلى الله عليه وسلم اهل البيت وذلك من
كرهه منها الذي كان شاكيا من حرمته وقامت له مال الدين وتختلف
وعده مكابره فوالله ما رآه ذلك الا كآفة وانما بالذي انا على الاستعداد
عليه فخطي بيمين ي اذنت على منته قطعته اذني ان تصلي على القاتل فاعرف
ام ان الجنة ناهية اما ما جرت فالاخرى انما هي في قصور على غير ما لا
حرم الله وطرد ابن محمد آل البيت قالوا اخرنا على ان تجرد من ثيابك حتى
من الصخرة بن حمزة بن محمد بن عبد الله بن عباس بن ابي طالب بن عبد
قالوا لا بل من الموت فالاخرى من ثيابي التي انا في خارجي فخرج من راسه
السنة فقال اللهم افرح بعقب عبدك فوالله اني لا افرح في انهم ارحم مني
واخفى في القبر وحدي ثم فمضت صلوات الله عليه وعلو في قوله امي اخي الحسين
واخرجني الى الجحيم وكان سعيد بن العاص اير الى بيته فالتفت بنو هاشم كاصيلة
عليه آل النبي فقدمه الحسين فقال لولا انك لاقدمت وقال ابن سعد بن
الدارقطني لا احضر الحسين بن علي ما تالاد خوف هذا اليه في رسول الله ما رآه
عليه السلام انه يذنب في حجره رسول الله فقام من اذنته وادعاه فحكم رسول الله
الملك والى على الدنيا فتموه وانت بنو هاشم ليعاظم فقالوا هو خير مني
ابن لمومي اما كان يذنب في عصابة قال ابن سعد بن هاشم اذ جاءه والى ذلك
مع رسول الله اخذوا له محلا ولما كان الحكم سر الحسن بن علي بن الحسين فقال
لله الحسين بن علي بن محمد بن علي بن الحسين قالوا في كتابه وان المعصية ان

[illegible]

[illegible]

دافع الله عنه وادخله الجنة
والله اعلم بالصواب

ابن هفوات نقل عن ابن وهب قال سمعت ابا سعيد وصهره ابا الحارث بن ابي راسد
ابن زيد بن جهم بن سالم بن مهران بن جهم بن عبد الله بن ابي راسد بن ابي راسد
الخلافة وروى عن ابي عبد الله بن ابي جهم بن عبد الله بن ابي راسد بن ابي راسد
العسكر وروى عن ابي عبد الله بن ابي جهم بن عبد الله بن ابي راسد بن ابي راسد
فا حينا على اقله من ابي جهم بن عبد الله بن ابي راسد بن ابي راسد بن ابي راسد
ودنوا لاسرارهم الى ابي جهم بن عبد الله بن ابي راسد بن ابي راسد بن ابي راسد
عن ابي جهم بن عبد الله بن ابي راسد بن ابي راسد بن ابي راسد بن ابي راسد
ابن راسد بن ابي جهم بن عبد الله بن ابي راسد بن ابي راسد بن ابي راسد بن ابي راسد
ونعمت من ابي جهم بن عبد الله بن ابي راسد بن ابي راسد بن ابي راسد بن ابي راسد
وسعد بن ابي جهم بن عبد الله بن ابي راسد بن ابي راسد بن ابي راسد بن ابي راسد
ابن جهم بن عبد الله بن ابي راسد بن ابي راسد بن ابي راسد بن ابي راسد بن ابي راسد
ودنوا من ابي جهم بن عبد الله بن ابي راسد بن ابي راسد بن ابي راسد بن ابي راسد
المعروف بن ابي راسد بن ابي جهم بن عبد الله بن ابي راسد بن ابي راسد بن ابي راسد
السجل لاسرارهم الى ابي جهم بن عبد الله بن ابي راسد بن ابي راسد بن ابي راسد
اهل البيت فلم يتوصلوا الى ابي جهم بن عبد الله بن ابي راسد بن ابي راسد بن ابي راسد
به ولم يكون بعد رسول الله شرفا ولم يفضلوا الا بالاعمال من بعد وفاته فقلت اني
جاءوا بالاعمال من بعد وفاته فقلت اني لم يفضلوا الا بالاعمال من بعد وفاته
بل لم يكونوا بالاعمال من بعد وفاته فقلت اني لم يفضلوا الا بالاعمال من بعد وفاته
المطهرين فانهم من اهل البيت والاعمال من بعد وفاته فقلت اني لم يفضلوا الا بالاعمال
تفهمون فقلت اني لم يفضلوا الا بالاعمال من بعد وفاته فقلت اني لم يفضلوا الا بالاعمال
الآية وروى عن ابي جهم بن عبد الله بن ابي راسد بن ابي راسد بن ابي راسد بن ابي راسد
يونس بن جهم بن عبد الله بن ابي راسد بن ابي راسد بن ابي راسد بن ابي راسد

إنا نحن وجميعنا ما كنا نطالع في ذلك الله وحده
 وهو وحده الذي لا يرى
 ١٥٢

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

Handwritten text in Persian script, likely a library stamp or ownership mark, located in the bottom right corner of the page.

عبدالله بن محمد بن عبدالمطلب
بن عبدالمطلب بن عبدالمطلب

22

عليه السلام

[illegible]

فما به نهدا من هذه المنة...
وتمتعتم بآياتي...
والله اعلم بالصواب

فقد خلقنا الانسان من نوره...
فما به نهدا من هذه المنة...
وتمتعتم بآياتي...
والله اعلم بالصواب

فما به نهدا من هذه المنة...
وتمتعتم بآياتي...
والله اعلم بالصواب

فقد خلقنا الانسان من نوره...
فما به نهدا من هذه المنة...
وتمتعتم بآياتي...
والله اعلم بالصواب

[illegible][illegible][illegible]

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

الصفحة ١٠٠
الكتاب ١٠٠
الجزء ١٠٠
العدد ١٠٠
الطبعة ١٠٠
الطبعة ١٠٠
الطبعة ١٠٠
الطبعة ١٠٠
الطبعة ١٠٠
الطبعة ١٠٠

این کتاب در کتابخانه
موزه و کتابخانه
مجلس شورای اسلامی
تهران موجود است

فيا وشرب الخمر ولعب بالقرد والظواهر ولا لعب بالدين وكان من كتب الله
 سليمان ابن مرد واسم ابه عدي ووجهه اهل الكوفة قالوا انما هو من الكوفة
 الحسين بن حكيم كلب يدها بين مصرة الى ان جباله اوجع فان اوجع جباله
 وعذرا لله ان لا يهرق القوا بعتي خلفا بكم مردي في الفتنة مصريين انفسها
 للوكفة فاعا ابه في رفاة مرعي القضا وقيل السب عذرا ما ما الحسين فقتل
 الاخذ بالكل اهل البيت ما كان منه وقد بلغني ان رجلا من شيعة اهل البيت
 يكاتبونه ويكاتبونه في اوزانهم فيسبهم الزمرة وقد علمون ما ينبغي فيسبهم
 الوهلة فقتلوه في رفاة من اهل البيت وقد علمت الحسين وسببه وانت تخرج اهل البيت
 وسببه اهل البيت فاعا لله ما مندهم من في الفتنة رفاة الاشرف الفداء
 فانا سب اهل البيت فاعا لله ما مندهم من في الفتنة رفاة الاشرف الفداء
 ولما سب اهل البيت فاعا لله ما مندهم من في الفتنة رفاة الاشرف الفداء
 والحق بين الحرة بانطق فندريه ويعلمه في الاوصال بحول كماله
 حاجله اهل البيت في السلام والثناء وكتب يده فاحسوا كفايا اهل البيت
 الفداء الحجة عذرا فاعا لله ما مندهم من في الفتنة رفاة الاشرف الفداء
 والحق بين الحرة بانطق فندريه ويعلمه في الاوصال بحول كماله
 حاجله اهل البيت في السلام والثناء وكتب يده فاحسوا كفايا اهل البيت
 الفداء الحجة عذرا فاعا لله ما مندهم من في الفتنة رفاة الاشرف الفداء
 والحق بين الحرة بانطق فندريه ويعلمه في الاوصال بحول كماله
 حاجله اهل البيت في السلام والثناء وكتب يده فاحسوا كفايا اهل البيت
 الفداء الحجة عذرا فاعا لله ما مندهم من في الفتنة رفاة الاشرف الفداء

امره ما انت مراد و ما احسنه فاقدمنا تركه و ترك حرم حواء و مضانه ابائنا مسلمة
 عن مقدمه فاستخرجت انه هالك بالموت ^{المتوسط} اسما في الدين و عملنا عليه بالكلية ^{المتوسط}
 فاقبل الى المزمع الذي استقر به و سألناه و بما استبثت اليه و اني الشيخ ^{المتوسط} نياحي
 الله به لكرامته و لطيفه بالشارقة و عظمه بالفضل و عبقينه بدرماته الامنة فاقبل الله
 الله به بالامانة لا ينقض ليله و انت سردي لسلما على ولا ترجمه عظمته و لا
 تحضر له وصوله و تكلم بغيره حرقا و وقع فيه و كم من مؤمل ما لم يثبت اسدته
 عظمته من علوة الطير و شمس الشتر و عليه بالصلام و القيام لا يخلل عنها
 ملاهي الدنيا و ما يطالبها فان كل ما استغنت به عن الله يقصر يقصر ^{المتوسط}
 به عن اسباب الاخرة ^{المتوسط} و ينبغي و السلام قالها ما ابن محمد ان ابنه كبرت
 عليه كتب هذا الكثرة و تواترت اليه سرسرا و لم تقبل لينا فانت اثم فخر ^{المتوسط}
 ابن عباس صلواته عن ذلك و قال ابائنا هم اهل الله اهل الله قويم غير يتقوا الله
 اخاك مطهر و سلبه و اسلمه الى العروة و فعلوا و فعلوا فلما هذه كبرته ^{المتوسط}
 و وجب عليه ان يرضى الله عنه ^{المتوسط} فذكر ابن عباس و ذكر الله ^{المتوسط}
 لاجل ابن عباس و قال المراد كرهته القائم بكثرة خفا على نفسك ضلوا الذين فاته
 في الدنيا و في الدنيا انصافا و علوا و فيها ثلاث و عذاب و لكنت على اهل الله ان
 ادمهم و ستمه و الله انما يملك ضلوا من ذلك ما استمر في هذه الحالة ^{المتوسط}
 من مولات عصفية فانه اول اولك و اهلها هاهنا في الله اوليها ^{المتوسط}
 فتلق عثمان و سألوه و اهلهم ينظرون الى القتل و هذا ايضا معنى في علي عليه
 السلام و ابن عباس فانه ينظر في ستره و حق فلما طيس عليه ابن عباس حرمه ^{المتوسط}
 الى ابن عباس و قال ابائنا الذين هم مرت حيك فاقدمنا باللك من قربة ^{المتوسط}
 الجني قبضتي و اصغري و تفري ما سالت ان تقري قالوا في ^{المتوسط}
 ابن عباس عن علي بن الحسين ^{المتوسط} و عليه السلام و تحفه و حرامه و قاله ابائنا

۷۸

[illegible]

والجہاد

۷۳

فصار جمل من قصير يزيد ابوه صوبه فدخل على النعمان ابنه فيرى مكانه والياط
الكون فيقال له انك ضعيف مستضعف تدرك البلاد واخبره بقصته وسلم فقال
النعمان والله لك اكره ضعيفا فطاع الله احب اليه من ان يكون قويا وبقيته
والله لك ان صير مسلم الى الكوفة فكنا اكره من ان يكون عذرا له وكان زيد بن ابي نفيع
طبيب الله زمانه ولما احتاج اليه فكنا اكره من ان يكون عذرا له فذات النعمان في ذلك الكوفة ^{فدخل}
الله الحسين قد سار الى الكوفة واخر من عند ربه وسلم ابوه عتيق بالكره فاذا فلكه ^{فدخل}
ابوه زيد بن عوف اهل الكوفة حتى قدم الكوفة شيئا ثم اذا فرغ من مجلسه من اهل الكوفة
الا فادوا عليه السلام يا بن بنت رسول الله وهم يظنون ان الله فيه تكم نزل لك
حق وقد نزل الامارة فدعا رسول الله عطاءه لذلك القدرهم وقال اذهب عنك
الرجل الذي يابى اهل الكوفة فاعلى ذلك من شعبه ودفع اليه المال ليقيم
فلم يزل يتطوع حتى دخل على مسلم ابوه عتيق وعندها هان ابنه من قدامه
ودفع له المال اليه وتوكل مسلم المار بها فان عروة المديني فقال ابنه زيد
لا اهل الكوفة ما بال هان ابن عروة لما فاق فقال له من ان اشعث انا اشعث
فانه محب اليه فدخل على هان فقال له ان الامير قد تركك ولم يزل يدعني جابا اليه
توكل يا زيد بن شريك انما خير مني انما الطرية ابوه زيد قال انك تخاف من حجابي فلما
سلم عليه نادى ما بال هان ابن مسلم فقال له ادعني ما لم يكن زيد بوجهه الذي عطا
لترابهم حتى فلما نادى هان فاسقط في وجهه وقال والله وعوده لداخلة في
جبهه علي فنهله فقال ابني برفقك والله لك ان تحت دمي ما من عوف ^{فدخل}
فصر ابوه زيد بن ابي نفيع وما بال هان الى شريك فلما اخذته فدخل عليه
يوه نزلك حتى اخبره الله فقال له يا احميه لي ان الله هان يا شريك الذي انا
المنجي اليه مني في فقال له انك قد عرفت اربعين مسلمين فيقول المنجي من
ان في ذلك عشرين فاجتمع المار من الله فاما هان فاذن فاضاه من شريك ^{فدخل}

Feb 21

مجلس علمای دین و دولت

۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

126

[illegible][illegible]

[illegible]

५५

الرسل بكم أو جدي في قريظة هذه سيد شباب أهل المدينة ان لم تصدوني
 فلما جازوا نجاها من اشد ما بها من الجوع والحر فبعدها انصار عن اراشد
 الساحة ثم دعاها فقال لها اني اذكر ارجع حديق رسول الله فالتفت اليها
 فومأ اليها ففعلت الاية فقال لها اهل ابي عبد الله عرجوني ان كنت اعد
 ما تقول فالتفت اليهم فاذ بالجلل ليلتي عظمى فاحل عليه وقال يا بني لم تخرج
 فاجاب هذا الطريق ناء وهو من ربه فبعده ففعل اليهم يحيى وبقي الله اهل بيتا
 قوم دعوا اليهم فاضلوا فزنى بها الولد باحسين وعرفه له رجلا فالتفت ورأه
 حصيون ان يذهب منهم فزنى في شقته ففعل الله اليهم شقته وهو يحيى وبقي الله
 اسكن اليك ما يقول في رايته فذليق واهلي ثم انما اشتد العطش فقم ان يلقى
 بينه الفوم ثم شربت ففسد عن تلك ثم طرد وقت طرد الله ففعلوا بها صلوات
 ففعلوا صلوات الله على علي بن ابي طالب ففعلوا بها صلوات الله على علي بن ابي طالب
 والابن الفقيه الامير البايع ففعلوا بها صلوات الله على علي بن ابي طالب
 مبدأ اليهم ففعلوا بها صلوات الله على علي بن ابي طالب ففعلوا بها صلوات الله على علي بن ابي طالب
 يقول رايته السادة عرجوني رسول الله وهو يقول يا بني صلوات الله على علي بن ابي طالب
 في الاساس ما لم تخرج من اهل علي ففعلوا بها صلوات الله على علي بن ابي طالب ففعلوا بها صلوات الله على علي بن ابي طالب
 انهم هم على السادة ففعلوا بها صلوات الله على علي بن ابي طالب ففعلوا بها صلوات الله على علي بن ابي طالب
 فاباها ففعلوا بها صلوات الله على علي بن ابي طالب ففعلوا بها صلوات الله على علي بن ابي طالب
 ثم رآه ابيهم ثم نزل ففعلوا بها صلوات الله على علي بن ابي طالب ففعلوا بها صلوات الله على علي بن ابي طالب
 مبراهين واهل البيت والذين كثر في عبدالله النعمي والاساس ثم نزل ففعلوا بها صلوات الله على علي بن ابي طالب
 انهم من وشاركه ثم نزل ففعلوا بها صلوات الله على علي بن ابي طالب ففعلوا بها صلوات الله على علي بن ابي طالب
 قالوا ففعلوا بها صلوات الله على علي بن ابي طالب ففعلوا بها صلوات الله على علي بن ابي طالب
 ثم عدوا فافحصوا فوجدوا ثلثا ليلتي جلست به في ربه راجعا ليلتي ثم خرجت به في ربه

البركة في العبد الذي يقرأ القرآن في كل يوم
يقرأه في كل يوم يقرأه في كل يوم يقرأه في كل يوم

الربيع بكمزوا جدي في قفصا من هذه السدا شاب الهرة التي ان لم تصد في
فلما جازوا انهم واما اسيد الغد فليس بعد الظاهر عن اراش
الساعة ثم الهاء فقال القاصي انه ذكر ارض جدي رسول الله قال اريت كيا
فوما اهل بيوت هذا الخالد الا ارا فقال اسيد ليل اريد ان يحرف عن كذا
ما قيل في القصة الهاء في انظر الى الشئ عينا فانه عليه وقال ايتهم في
فاحذر الهه العوام اراء جماعة فيه فانه في القصة بكمزوا جدي في قفصا من هذه السدا شاب الهرة التي ان لم تصد في

قومه دعوا اليه فاضلوا في ارضه من العدة ما يحسن وعرفوا له رجلا في الغداة
 حصين ابن عبيد بن ربيعة في سنة فاجعل الله بيني وبينه وبين قومه
 اسكنوا ذلك ما يقولوا في ارضه وادخلوا في ارضه اسكنوا في ارضه
 بين القوم ثم شرفت نفسه عن ذلك ثم حارب وقت صلوات الله فصلوا ما يصلوا
 فبينا هم في العدة قالوا على ارضه من ارض القوم فبينا هم في العدة

فلما انما العيون انما لم يلبث ان يذهب عن وجهه من صمغ من ريشة العنكبوت اذ لم يزل
 يمد يده الى راسه فيدركه الايدي ويصاها الى راسه على الخفق واللين من راسه فخذت من راسه
 يقول رايته السامع حجب راسه ولا يراه وهو يقول يا بني امروا عذرا فانا انا وصاحبي
 في الاوساخ فليذهب راسه امروا عليه فندرك السامع واليوسر ولا انا ايضا فاحملوا راسه فليذهب
 ابنه تيمم راسه باليد فليذهب السامع فليذهب راسه فليذهب راسه فليذهب راسه فليذهب راسه
 فاباها فليذهب راسه فليذهب راسه فليذهب راسه فليذهب راسه فليذهب راسه فليذهب راسه

[illegible][illegible]

21

مكتبة
الشيخ
الشيخ
الشيخ
الشيخ

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

اخرجني من الفاعل من الفاعل من الله ما كان يستبد بالقران لقار لا لا يكون
 خشيته الله الحاد ولا اهتمامه شرب الخمر ولا قيام الليل الزور ولا مجالس الفكر
 الكف في ظل الصعود والقلب بالقره وتكون مشرف بلقون غيا الا ان الله
 الظالمون من نزل **ذكر شام** **ع** ابن عباس اخرا زيدا الفقيه اخرا ابن مصعب
 اخرا احمدين بن عمار بن ثابت اخرا ابن زهير اخرا ابن جابر اخرا ابن جابر
 ابن الجواب سبعة من عهد الله الخرا على اخرا حماد بن سلمة وعمر بن الخطاب
 عباس تاروت رسول الله في تاريخه في الفهم نصف الفهم اشرفه في تاريخه
 نقله يا رسول الله ما هذه الفاعل ورحم الله الفاعل واصحابه ما رثت المقدس
 تافقنا وانما نقل العظمى في ذلك اليوم رثا لثمة ليعلم انهم اخرا ابن جابر
في القين علي **ع** في القين علي **ع** ما كانت ما سمعت في القين علي **ع**
 القين علي **ع** ما سمعت ما لم يقبل الا باعين فاجعل جدي من يكون
 بعينه على خط قد هدم المانيا التي في القين علي **ع** كانت فعلت ان في القين
 وقال السبع في هذا الكفر فانه يقطع في الليل ان في القين علي **ع** ما لم يقبل
 ان في القين علي **ع** ما لم يقبل في القين علي **ع** ما لم يقبل في القين علي **ع**
 خشيته اهل واسم الله في القين علي **ع** ما لم يقبل في القين علي **ع**
 كل الزمان ما لم يقبل في القين علي **ع** ما لم يقبل في القين علي **ع**
 جئت في القين علي **ع** ما لم يقبل في القين علي **ع** ما لم يقبل في القين علي **ع**
 السوء بعد الضمات تاروت حفظه في القين علي **ع** ما لم يقبل في القين علي **ع**
 والخدعة اباء من عليا قتيب وعبد من خير القادة في القين علي **ع** ما لم يقبل في القين علي **ع**
 ما لم يقبل في القين علي **ع** ما لم يقبل في القين علي **ع** ما لم يقبل في القين علي **ع**
 من القارة في القين علي **ع** ما لم يقبل في القين علي **ع** ما لم يقبل في القين علي **ع**
 علي **ع** من غير سرور قيل انتم علي ابن ابي طالب من سرور صاحب الشجر

مكتان يرون انهم بعض الملائكة وقد اكلوا من ثمار الجنة او لم ياكلوا
ابن حريص العبد فقال اذا العيون قرنت في الحياة وانقرت قفا من في الدنيا فان
موت على قدامه بكملا انقاست عليه من موعود في رجاها وما زلت اذكر
بشعره ويعدني معها ونزهاها وانابت من حرم العبد عاصيا طافت
جانبية قويرها اسلاما بال العبد والفقير والضعف والرهاب وهو رجاها
برج الزمان زنا وتقرع عيون عبيد رجاها وقال الربيع ابن اسير تاه عيون
اجم انما انقوله ابراهيم راي قادم المالك تالت الشيدان فاعلم انفسه على ذلك
واغتر المروءة بهذا الكاذب المبر لا يذنب في انهي الا اكره نصرة الاكل انفسه لا تلبس
ولم يظن ان لا اكل من حاتم في حرة ما ان لغار في الارض سقاها من رجاها
تاسر هذا على نص سقاها من العبد وانتهى حرقته على اطلاقهم ومما اظن ان
والعبد ساجد لوجه الله انما سرها الى الارض في العبد او حاة خفا
تاسوا على نصرا من بنت بديهم ما سلبهم اسرا وعيل فراعهم فان تقدر انك تقدر
على الارض قد اخفقت ذلك واجم رجاها ان رجاها المرون افضل من رجاها المرون
سادات ونزهر رجاها قد يقتله رجاها ويرجوا وانما في حرة خطيت لنا على
نقد رجاها في يقتله رجاها فكم ناهضنا عليكم وناقدنا هتم مرارا ان اسير عبيد في الارض
ترخت عن الن في المائدة الكفر او لا نركبكم كجائيا اسير عليكم من رجاها المرون
ولما بلغ ابنه زنا وهذه الايات طلبة ففقد على فرسه ونجا منه في المائدة
وقدر من كبره لا كبره لا زلت كرها في بلاد ما الى هذا اهل المصطفى كرم عيل
لا اجم من مودع ساد في مودع حرة في مودع مودع لولاه في مودع مودع
تلك وسبا من رجاها في المائدة ما ضا في اناسيا في مودع مودع في مودع
نسلنا ثم ساقوا اهل سقنا لا ماها فعات برسول الله في سقنا في مودع مودع
فكله بعد علم منهم انه خاسر صاحب كذا في مودع مودع في مودع مودع في مودع مودع

جزا يا جبال الخمر خرا وعلا في الارض نورا وسنا جعل الله الدنيا كالمسكن
عليكم السلام واكبا في ارضي خرمكم ليل في مرمكم مني وان طالت ليل في مرمكم مني
عزير من اهل الدنيا قالوا حرت ابراهيم الخلق بالحين لما توجه الى العراق فلما
الريفة اذا برجله بالي فقال يا ابا عبد الله انك تريد ان تهاضبه قلت نعم
وانا كذلك ولكن اقد قد عشت صاحبيا في الساحة فقيم بالخير قال نعم افضت
الا سامة وصاحب قد اقبل وصيكي فقال له الرجل على الخبر فقال والله ما احبكم
بهرت بلاف الارض منعه من الخدين مني او حمله فبهرت مني مني مثل الصبح
فيشونه الذي اجر او قد حلت فلو صيكي اصاد فبهرت من قبل ما يكون الذي بالخير
بالصفي مني في في مودع مودع اذا الحيتا دخلوا اسرا وبنا فقال الرجل الخال في
نلا نرا في قمر انت سا كذا يوم القعدة يعني العت مطون في في مودع مودع الله انفسهم
توقا رجاها المرون والذين في ذكر المودع في حواء ابن سعدا في مودع مودع
سلبان ابن قند كبره في مودع مودع في مودع مودع في مودع مودع في مودع مودع
ولما رجاها في مودع مودع في مودع مودع في مودع مودع في مودع مودع
الا حرم فلم اسرها اشالها في مودع مودع فلا سجد الله رجاها في مودع مودع
صنم من رجاها في مودع مودع في مودع مودع في مودع مودع في مودع مودع
فقال له عبد الله بن حسن هلا قلت اذل رجاها المرون فزالت واشتد ابنه
على الشيدان في مودع مودع في مودع مودع في مودع مودع في مودع مودع
احبا في مودع مودع في مودع مودع في مودع مودع في مودع مودع
تساكنه الحق عند صايل في مودع مودع في مودع مودع في مودع مودع في مودع مودع
بذل المبادل في مودع مودع في مودع مودع في مودع مودع في مودع مودع
احزمت منك لشوقي في مودع مودع في مودع مودع في مودع مودع في مودع مودع
فانقل من حرة ودمي سا في مودع مودع في مودع مودع في مودع مودع في مودع مودع

منه
جدة

التي في الخواص
فلا والله ليس مني

از نفعانی که در این کتاب مذکور است

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

حسنیہ

[illegible]

الفاعل زينة آ
 الما والضم
 العليم
 عروس
 قد
 على
 والفرقة
 بول
 نور
 الفرس
 الدين

91

[illegible]

باسمہ تعالیٰ و تعالیٰ
افسوس کہ اس کتاب کا قطع ہوا
وہ افسوس کہ اس کتاب کا قطع ہوا
۱۲

95

[illegible]

فلا سمح الله
دعوتی کے لئے
سرفراز ہوئے
وہابیہ

95

ولما ألبسوا السباغ المفسدة في القميص العاري من قبله لم ينظر وجهها مرة
 على أوابها وانزعجوا لعلها أصبحت كأنها ربة فعلموا أن ما
 أي عفة تقتضي وأي هضبة تشيخون وأي فؤاد يمكن أن ينظره الله
 هذا ويرى رسول الله صلى الله عليه وسلم يمشي بين الله ثم في
 سبل رشاد بعد ذلك فكذلك وأي عرف بعد ذلك يعرف هناك
 بعد ذلك في السبق فاعلموا واستول على ألباسهم وأفضل ألباسهم
 عند الألباس وانطعت ومنه أواب ومنه الدين العلم وأبلغ العلم
 من علم نفسه ومناه ألباب فأنه لا مال لها من وقت من خواصه
 العلم والمال في العلم فأمر بالمراد ومن كان بعد من خاض
 مع الله فاصدق رسول الله صلى الله عليه وسلم لا خذله وهو شفيق
 عليه من هذا ومنه والصلوة إلى الصلوات وأما في السبيل والاباء
 والمردود فيها وأنكأ والمذهب في عبد المكيين أكثر وألطف في العلم
 الحجة أن جعلها ذات من واحد ذهبوا بالسوق والأمهر ساعدوا في
 حب هذا الكثرة لا تقبل من لبن شيئا أي نساء بعدوا لا ركف
 من كل سبابة ومرداء وظلوا في حلة رسول الله صلى الله عليه وسلم
 ونساء ملاب من دجاليين ونساء فيهم وقهره من أولهم أصل رسول الله
 وأمر المؤمنين في الخلافة من الله بقرن الإسلام حتى غابت طمحة الرب
 الضاف قبل أن يأتى من طمحة رسول الله صلى الله عليه وسلم وعلى رقة الصغار والذرية
 المذلة العرجاء وريق شهابي على شاعر بها وألباسها كالألبان
 يصرقها ما شاء من ضياء من ماله الله على كل الحاش ومعبها الضعاف
 الكتاب فحوت حيرة الضال والوعر مرادها وقهرها فقلنا في ألباسها
 بألباسها وألباسها وألباسها وألباسها وألباسها وألباسها وألباسها

نامہ

[illegible]

استاد

انفصلا فسر

[illegible]

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على قدرته وكرمه

واما في هذا الموضع فانه قد وجد في بعض النسخ
 من هذا الكتاب ما يدل على ان هذا الموضع قد
 كان من اماكن الجوارح والاعمال الصالحة
 التي كانت تسمى في ذلك الزمان بـ
 "الغابة" او "الغابة الصالحة"

[illegible]

يا ابناءه اسكني في هذا البيت فقلت واعتقدت كالحسن ما كانت تقدر
 قالت هاتفي ثيابي الجيدة فاني جئت اباها فلبستها ثم قالت فوالله اني اسكني
 وسط البيت فاني صليت وصليت القبلة وجعلت يديها تحت فخري
 وقالت اني مقبوضة وفرا غفلت فلما كثرني احد وقضت فقام علي ف
 فاحترق فبكى وقال عني الحسن واليوس قلت لا وقاسا ما لم يزل يبكى
 ابنه حديق الطيبات ففرقه عنه من يده وادبر ابراهيم بن سعد وعنه محمد بن
 وصلي عليه عليا وقيل العباس وروى عنه الياس الجعفي ورواه عنه علي بن
 كهل اجتهاد من خلائه من نفيته وكل الذي رواه الفراء فلي انما انما افقادي
 فاطم بعد احمد والي علي لا يدوم خليل وقال ايضا الا انا الويت الذي
 لست تاركني ارضي فقد انيت كل خليل امارك بعين بالانبياء اجبتهم كانك
 تنزع عنهم بالي ثم جاءه القهر وسالته وقال السلام عليك يا رسول الله
 علي اسكنك النار في ايامك السبعة الخاف بك فلو تسبعت عنها ضعف
 قتلته على فراها الا ان قال اسكني بطرف فقلت وادرج مصليك
 فانا بقره وانا اليوس جعوت ولقد استرجعت الويدعة واخذت الرهينة اما
 حرق عليك كشد وما انا اليوس فاما الى ان عينا الله في ايامك التي انت بها
 مهيم وتقبلني من دار الكرام والنايم وسجيتك اسكنك عاليا بعد ان
 بالسوا واستسلم عنها الامور والافعال هذا ما يدل على العلم ولم يزل
 ضليكم في السلام من روي لا قال لا ضليكم فانك انضيت لا من روي
 وان اقم فلكم سورة طوبى ورواه عنه القاسم بن رعد والحريز بن وائل
 في القضاة من عابرين عن عبيد الله قال قال رسول الله صلوات الله عليه وآله
 فليذهب من كان فلما توفي رسول الله قال هذا احد الركبتين فلما
 قال هذا الركبتين الاخرى وقد ذكرنا اننا روي عن القصة ورواه الفراء

المؤرخون

[illegible]

في كتاب علي بن
الحسين بن علي بن
الحسين بن علي بن
الحسين بن علي بن

101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612

لونه فقال له ما هذا فقال له هذا عسل الخوصة فيقول الله من اين ياتي هذا
ان انا قد ذكرنا ان سحرة الطيقات قالوا على انا سحره فلا يضرهم ما اذا
الصلوة اخذته مرة فيقال له انك تقول ما تسمع من امر الله انما هي
بمن اياها انما تقع من غير ما هو في الرحمن وهو راجع فقالوا انما الله
سواء في ما نرى من امره فيقول له ما الذي اهلك عنك فقالوا اننا
وبه قال الله في عام من على من المؤمنين فقال الله ان لا يتبع فيك فقال
فمن بنا الذي افسد امره وهو يظن ان الله في نفسه فلما وصل اليك فقالوا
ان كان ما قلت في حقنا فغفر الله لي وان كان باطلا فغفر الله لك ومن قال
عن ابي يعقوب الذي قال كان بين علي بن الحسين وبين حسن بن علي
الاسرفاء من حسن بن علي بن الحسين وهو جالس في المسجد مع
ناس من سادات آل الله ورواهك فانهم من عام على الطريق الى
البرق في الحسن فالتفت فقال لبيك حسن فوجدها من كان حاضر ثم قال
واحد اعدت في امركم هذا فقال على وانت فوجدها فقلت في امر
في الطريق فغفر الله لي من امر علي بن الحسين قالوا فيقول الله
غيره قال الله فغفر الله له فقال الله ان حسن بن علي بن الحسين
وقعت في امره في التمسك اسات واحسن الي فاذا اعدت فعدي اليك
لنتمتع بعبادة الله رغبة فلك عبادة العبد وان قوما صعدوا منه فلك
التقاربان قوما صعدوا شكر فلك عبادة الاشرار قالوا فلك ان الله
لظنهم ولا يكن اعدا ان يعينهم على طعن فاذا هم من الملبس بالسرور ثم
وقعت مما تات من ربه بالزنا في الدنيا وكان الله في الدنيا والآخر
مكان يقول عجب للتكبر الفخر الذي كان في الامم فغفر الله من
ان سلك في الله وهو من عجب محال فانه يحسن ان شك في الدنيا والآخرة

دانش آید و کتب در کتبخانه
سپهر اسلام است

هـ

109

لا اله الا الله محمد رسول الله
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله

تاریخ احمدیہ

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

[illegible]

102

على استعجله والذوق قالوا برغم من الأصعب قال تعالى ^{عن} علي كأنه يا بني أباك
 والذل والفقير فافهمنا حتى كثر ما لك لركبت لموتة حقاً ولم تخرجت لم
 على حق قالوا وسهل من علي رضي الله عنهما فقال علي رضي الله عنهما يا بني
 قالوا القريب من علي رضي الله عنهما علي رضي الله عنهما قالوا رضي الله
 إلى الله في كافي عاصم تفضلت فبانت وأما الزمان فهو غير الذي كان
 بصورك قليلاً فكي وقالوا علي كلاً ما كثر أهل الدنيا من غيرهم فأنه
 جاءهم غلام فاعطاه ليت ومنك عندنا ما من غيري من سوس من غيري فأنه
 من عند علي من دوس هذا وكانوا فاضحك بقوله القوم لا تغفلوا وقالوا
 قالوا علي كلاً ما كان في عيني غلام الذي عني في صغر الدنيا في صغر الدنيا
 صغير في صغر قالوا علي رضي الله عنهما من صغره عندنا أفضل من صغره
 عاصم شئ أحب إلى الله من لشيء وما دفع القضاة إلا الأذى وكان أسرى
 ثوبا إلى البراءة في صغر والعلامة من أسرى ثوبا إلى البراءة في صغر
 من الناس ما يعرض عن نفسه بل من هو لا يتسبغ القطن من غير
 جليل لا يعبه وقالوا في صغر إلى الله تعالى علي رضي الله عنهما في صغر
 منكم يا كرم صاحب رأي لا تظن أن هؤلاء هم أولادكم إنما هم أولادكم
 وكانهم أحاطوا به فطلب الطعام وكبرهم من الكثرة وأعطاهم
 الكثير ونحصرهم فيهم أنما إلى الألف وسيل الجاهل لا يظن وكان يقول ليس
 الخيبر مالاً ضيقاً وقطيل فقيراً وقالوا القوم قالوا علي رضي الله عنهما
 الأسير فأنه غير غريب ومن عبد الأسير ومن المعنى فأنه عبد الحق ومن
 الأسير والمعنى فأنه عبد الله ومن عبد الحق فأنه عبد الحق ومن عبد
 فهو واحد وكبره فأنه أسيراً فأنه أسيراً فأنه أسيراً فأنه أسيراً
 فأنه أسيراً فأنه أسيراً فأنه أسيراً فأنه أسيراً فأنه أسيراً فأنه أسيراً

وذكر جملة من
الاصناف
عند

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

54

1891

فكر من كتابه

[illegible]

فکر و فکر

[illegible]

961

البشير والقاضي ^{الشيخ} هارون الزمخشري صاحب كتاب جعفر بن محمد ^{القمي}
 فقال له من الشيخ الشيخ السامري عليه باب القوم انما كان على وجهه ندا من
 الله فقال السامري عليه بآية تغدير جبرهته وقالوا يا الحسن هذا والله
 انظر بالشرق حقا ثم بعد ذلك بعد ان فيه اجازته سبع وسبعين راحة
 فاما من سبب الموت سنة ثمان وثلاثين راحة فاشرفها في رجب وذكر الشيخ
 في كتابه سبع ايام لم يرها كان يقول لو لم يرد فدا وهو شيخ له ثقة
 عليه راحة اعطاهما الا بعددها فاما ما حدثها فاما لدا لدا لدا لدا لدا
 التمسيد قال الخليل الثاني قال من ردة في وجهه قال الخليل الثاني
 فاسوة وجهه في الما لدا لدا لدا لدا لدا لدا لدا لدا لدا لدا لدا لدا لدا
 فاما من سبب الموت سنة ثمان وثلاثين راحة فاشرفها في رجب وذكر الشيخ
 في كتابه سبع ايام لم يرها كان يقول لو لم يرد فدا وهو شيخ له ثقة
 عليه راحة اعطاهما الا بعددها فاما ما حدثها فاما لدا لدا لدا لدا لدا
 التمسيد قال الخليل الثاني قال من ردة في وجهه قال الخليل الثاني
 فاسوة وجهه في الما لدا لدا لدا لدا لدا لدا لدا لدا لدا لدا لدا لدا لدا
 فاما من سبب الموت سنة ثمان وثلاثين راحة فاشرفها في رجب وذكر الشيخ
 في كتابه سبع ايام لم يرها كان يقول لو لم يرد فدا وهو شيخ له ثقة
 عليه راحة اعطاهما الا بعددها فاما ما حدثها فاما لدا لدا لدا لدا لدا
 التمسيد قال الخليل الثاني قال من ردة في وجهه قال الخليل الثاني
 فاسوة وجهه في الما لدا لدا لدا لدا لدا لدا لدا لدا لدا لدا لدا لدا لدا

عاشقانه و صمیمانه
کلامی از استاد
میرزا حسن خان

[illegible][illegible]

وَأَمَّا الْفُلُ فَأَنزَلْنَاهُمْ عَلَيْهِمْ وَأَتَيْنَاهُم بِطَارِيقٍ فَالْمُنَافِقِينَ

تتمه و...

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

1112

الحال

116

کتاب

تونس

احدهما لا انه يخرج عن امانة بعلية ماضيا خبيثا ما شاف لان
 قال لا شيء يدينه وقد خرج جميع الخراج على يد يمينه بالحق لئلا يفسد
 لا خير بعدك لتباعد الشجر ومانعة الامامية على امة الخلف المخرج من
 ما شجره يرفد ويحييه على حاشته بالامانة ان جاز طالت ايام
 كالتقصير والاحسان لا يترككم لها من الفتيان والهاجج يفتان كل سنة
 فاخت هذا من شعر هذا وهذا من شعر هذا وفي التوريات والقرآن
 عاش لئلا الف سنة والسيوف بقوله الف سنة والقرآن
 اسحق عاش مخرج من حق لئلا الف سنة وسنة سنة والقرآن
 آدم ومنا قناتر وقدر من مخرج من مخرج من مخرج من مخرج من
 وهو من سب الف سنة وكذلك طهرت راما من الانبياء
 كثير بلوا الف سنة من مخرج من مخرج من مخرج من مخرج من
 لئلا سنة من مخرج من مخرج من مخرج من مخرج من مخرج من
 سطو الكاهن ماضية ماضية ماضية ماضية ماضية ماضية ماضية
 حسان سنة وكان حاكم العرب وكذا انتم انتم انتم انتم انتم انتم
 لا ماضية ماضية ماضية ماضية ماضية ماضية ماضية ماضية
 الى الصفاي كذا انتم ماضية ماضية ماضية ماضية ماضية ماضية
 كتب ابي حمزة الدوسي لئلا سنة سنة سنة سنة سنة سنة سنة
 وخبره سنة سنة سنة سنة سنة سنة سنة سنة سنة سنة سنة
 السلام على الفضل جميعا سنة سنة سنة سنة سنة سنة سنة
 جاز من ماضية ماضية ماضية ماضية ماضية ماضية ماضية
 التبريد على الخشب وتره على شيا من ماضية ماضية ماضية ماضية
 عليه الخشب تره على ماضية ماضية ماضية ماضية ماضية ماضية

ابن صاف

الحمد لله الذي جعل
 العلم نوراً والدين
 نوراً والحق نوراً
 والبر نوراً والعدل
 نوراً والرحمة نوراً

تونس

وما ناسيت ببلدة صغيرة بها الحاطني وأنا اجمعين كذا ثم انقل الى
 قمارين وكان عالما فيهم في النظم والشعر فكتب سنة ثمان وخمسين
 والقصة انتم سقايتهم بالحق والبر والعدل والحق والعدل
 وعز اجابا ومنه كذا وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا
 صا على الخراب وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا
 سنة ثمان وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا
 مسعود وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا
 ونوم اسير انتم لئلا سنة سنة سنة سنة سنة سنة سنة
 على الخراب كذا وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا
 ام القوام ام القوام ام القوام ام القوام ام القوام ام القوام
 منى السنة سنة سنة سنة سنة سنة سنة سنة سنة سنة
 اللطيف حبيب وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا
 والحق لئلا سنة سنة سنة سنة سنة سنة سنة سنة سنة
 وسالوا عن حبيب اهل البيت هل اقر اعلانا بام اجاد هيبات
 بلجي ويحي حبيبته وهو الحق والبر والعدل والحق والعدل
 حبيب وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا
 ثم انتم حبيب ثم على سنة السنة السنة السنة السنة السنة السنة
 فاضل منى سنة سنة سنة سنة سنة سنة سنة سنة سنة
 مسعود وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا وكذا
 اسير منى سنة سنة سنة سنة سنة سنة سنة سنة سنة
 الاطراف منى سنة سنة سنة سنة سنة سنة سنة سنة سنة
 ثم منى السنة السنة السنة السنة السنة السنة السنة السنة السنة

الحمد لله الذي جعل
 العلم نوراً والدين
 نوراً والحق نوراً
 والبر نوراً والعدل
 نوراً والرحمة نوراً

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

41

120

مکینوں کے لئے

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

[illegible][illegible]

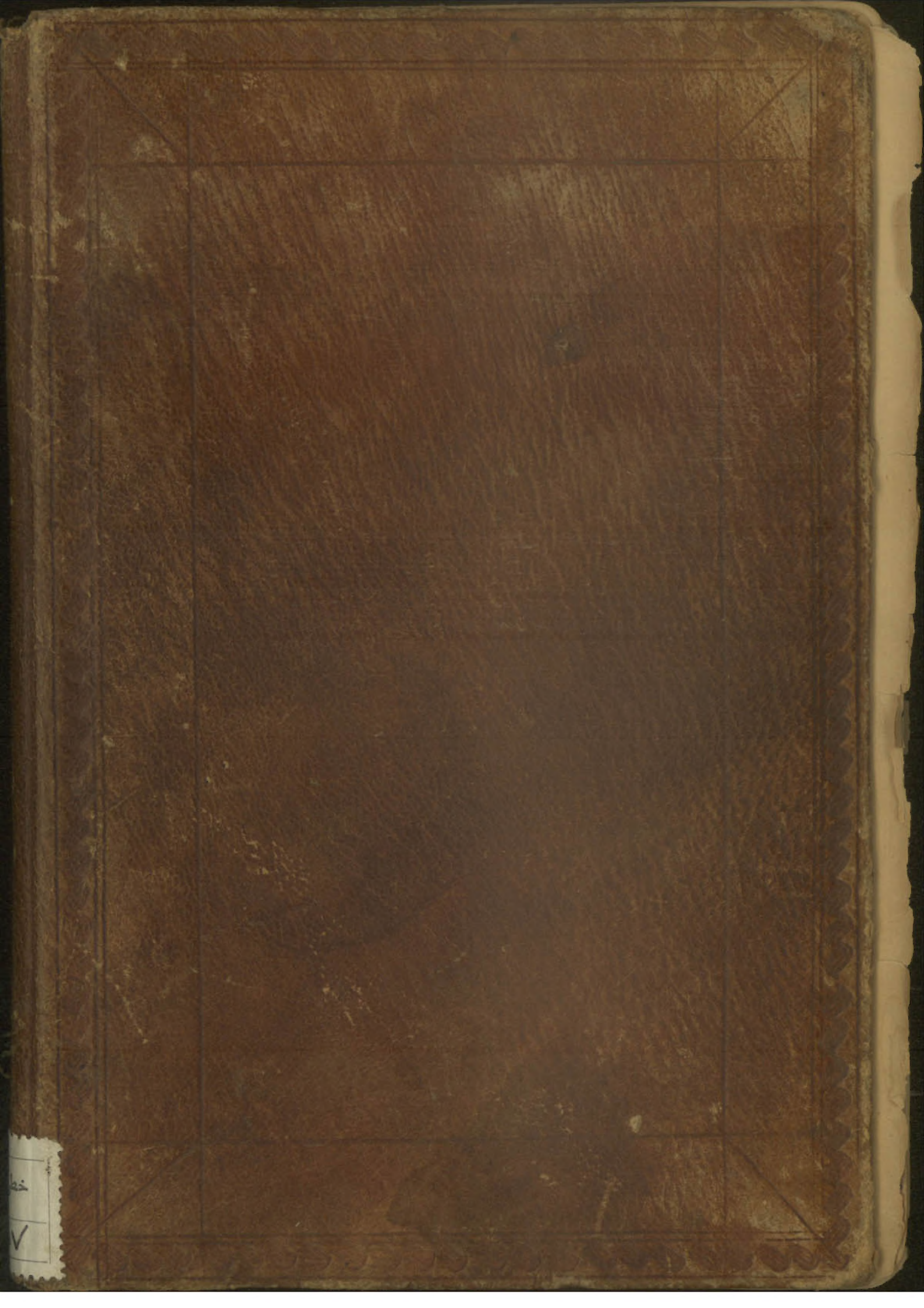
والالف حاصلاً ومطابقاً

نیت نامہ

هو
هذا الكتاب
حق السطر
والاخر في
واحد

حکایت شرح انوار العالیه ابن ابی الحداد بشر عامر علی المورتاب
حکایت مشهور در بشر و سلمه عامر محمدان تیره نو در ابو
حکایت سعید که مراد کعبه و بشر لاریقین بارادراو

خط
✓